

ORIZONTURI LICEENE

LICEUL TEHNOLOGIC "NICOLAE TITULESCU" MEDGIDIA
Strada Dezrobirii 1, Medgidia, Constanta

Nr.13/2020
Anul școlar 2019-2020

0241-811 936

0341-806 514

www.ctntmed.wix.com/ctntmed

ctntmed@gmail.com

ACTIVITĂȚILE NOASTRE

Nicolae Titulescu, patronul spiritual al liceului

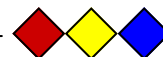

Interviu: Dr. Lavinia Dumitrascu

Nuclearelectrica, mai aproape de elevi

ISSN 2501-403 X
ISSN-L 2501-403 X

Cuvânt înainte

Școală – comunitate: un parteneriat indisolubil

Director, Prof. Vasilescu Rodica

Școala este instituția de învățământ al cărei deziderat este să-i pregătească pe copii pentru viață. Ar fi trist să ne imaginăm o școală ruptă de realitate, de nevoile societății.

Instituția noastră de învățământ este un liceu tehnologic, pregătește așadar elevii pentru viitoare meserii, care se cer pe piața muncii. Fiind o emanație a societății, cu efecte care se răsfrâng asupra acesteia, școala se află, în mod inevitabil, într-o relație de interdependență cu societatea, pregătind oameni pentru nevoile acesteia.

Principiile care stau la baza parteneriatului școală – comunitate, stipulate *Legea educației naționale*, Art. 3 sunt: *Principiul echității* — în baza căruia accesul la învățare se realizează fără discriminare; *Principiul calității* — în baza căruia activitățile de învățământ se raportează la standarde de referință și la bune practici naționale și internaționale; *Principiul relevanței* — în baza căruia educația răspunde nevoilor de dezvoltare personală și social - economice; *Principiul eficienței* — în baza căruia se urmărește obținerea de rezultate educaționale maxime, prin gestionarea resurselor existente; *Principiul descentralizării* — în baza căruia deciziile principale se iau de către actorii implicați direct în proces; *Principiul răspunderii publice* — în baza căruia unitățile și instituțiile de învățământ răspund public de performanțele lor; *Principiul asigurării egalității de șanse*; *Principiul transparenței* — concretizat în asigurarea vizibilității totale a deciziei și a rezultatelor, prin comunicarea periodică și adecvată a acestora; *Principiul incluziunii sociale*; *Principiul centrării educației pe beneficiarii acesteia*; *Principiul participării și responsabilității părinților*; *Principiul fundamentării deciziilor pe dialog și consultare*; *Principiul respectării dreptului la opinie al elevului/studentului ca beneficiar direct al sistemului de învățământ*.

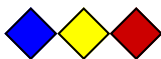
Relația școlii noastre cu comunitatea ia forme diverse; avem în primul rând relații cu partenerii economici, dar și cu diferite instituții publice: Poliția, Primăria, Biserica, Biblioteca Municipală etc; cu fiecare din acestea avem încheiate parteneriate.

Liceul nostru are marele avantaj de a beneficia de un amfiteatru generos, în care sunt realizate periodic activități care ilustrează această relație deschisă școală – comunitate. Multe din aceste activități beneficiază de concursul părinților, ca parte a comunității.

Nu poate fi abordată tematica propusă, fără să se facă referire, în contextul specific, al liceului tehnologic, de parteneriatele, de relațiile dintre școală și alte școli. Un exemplu în acest sens se referă la Oferta Educațională, prilej de a prezenta elevilor de la școlile gimnaziale, dar nu numai acestora, ci tuturor celor interesați, specificul instituției noastre.

Școala este o comunitate formată din elevi. Fiecare intră în instituție cu personalitatea dar și cu interesele lui. Acestea se conturează numai în relația școlii cu comunitatea, prin toate instituțiile care o reprezintă.

INTERVIU

Dr. LAVINIA DUMITRAȘCU
PREȘEDINTE AL SOCIETĂȚII DE ȘTIINȚE ISTORICE FILIALA CONSTANȚA
CERCETĂTOR ȘTIINȚIFIC LA
MUZEUL DE ISTORIE NAȚIONALĂ ȘI ARHEOLOGIE CONSTANȚA

R: *Absolventă a Facultății de Istorie și Arheologie a Universității „Ovidius” Constanța, masterand a Universității Naționale a Columbiei, doctor în istorie la Universitatea din Craiova. Din 2015, cercetător științific III la Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța. Autor și coautor a 4 cărți, coordonator de volume, în colegiul de redacție al altora, peste 200 de articole științifice publicate... Nici o legătură cu sistemul de învățământ ?*

L. D.: Ba da. Și multe. Am „crescut” cu învățământul în casă. Tata a fost profesor la Institutul de Învățământ Superior – cu diferitele sale denumiri - și la Liceul „Mircea cel Bătrân”, iar mama a fost învățătoare. Am crescut cu „am de făcut programa, planuri de lecții, corectat lucrări, încheiat medii” etc. Mergeam la „școală” și la studenții lui tata și la copiii mamei. Ba chiar îmi plăcea să îi țin locul mamei la școală, atunci când aceasta era bolnavă.

După terminarea facultății, am predat, un an, la Grupul Școlar de Industrie Ușoară „I.N.Roman”. Apoi am plecat la master, în Columbia. În vacanță, am dat concurs pentru un post la Universitatea „Andrei Șaguna”, unde am rămas timp de 7 ani. Am fost prietenă cu elevii și studenții, dar... școala era școală.

R: *Și, apoi, totul s-a „rupt”?*

L. D.: Nici pe departe. Mulți dintre foștii studenți mi-au rămas prieteni și colaboratori.

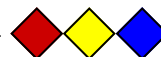
De anul trecut, sunt și președinte al Filialei Constanța al *Societății de Științe Istorice din România*, membrii acesteia fiind, în cea mai mare parte, cadre didactice. Astfel, cunosc, și pe această cale, problemele învățământului românesc.

Iubesc enorm copiii. De aceea am ales și partea educativă a activității muzeului la care lucrez. În afara simpoziunilor, expozițiilor etc. pe care le realizez cu elevii – atenție, una dintre condiții este ca nu profesorul, ci elevul să scrie eseurile - în ultimii ani, împreună cu colegi și prieteni „colindăm” școlile din Dobrogea pentru a le vorbi copiilor despre istoria națională, a Dobrogei, a localităților lor, despre oamenii de seamă de pe aceste meleaguri.

R. *Un fel de educație în sensul redeșteptării sentimentului național...*

L. D.: Cam așa ceva. Vedeți, greșelile pe care le facem astăzi se datorează necunoașterii istoriei și dezinteresului față de „rădăcini”. Repetăm, la nesfârșit, niște experiențe negative, pe care le puteam ocoli.

Ceea ce încercăm noi este de a-i face pe copii să-și cunoască rădăcinile, adică istoria, strămoșii. Pentru că au cu ce se mândri. Și pentru că ei „sunt viitorul”, adică un „Viitor” care trebui să-și cunoască istoria. Pentru aceasta mergem până în cele mai îndepărtate cătune în care funcționează o instituție de învățământ sau de cultură. Poate mi se pare mie, dar copiii „de la țară” sunt mult mai receptivi, interesați și curioși decât cei de la oraș. Părinții unora dintre ei nu și-ar permite să le plătească biletul la un muzeu. De aceea, mergem noi acolo. Le prezentăm câte ceva din istoria comunității lor. Și așa își descoperă bunici, străbunici care au luptat în războaie și chiar personalități și personaje ale localității. Le mai prezentăm câte

ceva din istoria orașului Constanța și piese din muzeul de istorie constănțean. Nu facem doar o prezentare. Copiii pun întrebări și ridică probleme. Și chiar ne furnizează informații și teme de cercetare.

În fiecare an, sărbătorim, la *Muzeul de Istorie Națională și Arheologie* Constanța, cele mai importante momente din istoria națională. Participă elevi de la școlile din oraș și din județ. Avem copii deștepți, talentați și frumoși. Prezintă eseuri, cântă, recită, interpretează piese și joacă dansuri populare.

R: *Vorbeați despre istorie națională, naționalism... A fi sau a vorbi despre aceasta este o rușine?*

L. D.: Sunt destui indivizi de-ai noștri cărora le repugnă termenul. Ei se cred europeni și punct. Cred că mama lor i-a născut direct europeni. Eventual, sunt copii ai unei eprubete...europene. Problema e că mai dau și lecții, înjurându-ne valorile naționale. Mai mult, se erijează în creatori de școală în acest sens.

Trebuie să înțelegem că, până la a fi europeni, suntem români. Și suntem diferiți de francezi, de englezi, de spanioli etc., așa cum și ei sunt diferiți între ei. Suntem altceva prin așezarea noastră geografică și strategică, prin istoria noastră, prin personalitățile noastre, prin obiceiurile și straiile noastre populare, prin doinele noastre... Uniunea Europeană este construită din astfel de identități. Iar noi trebuie să ne cunoaștem, să perpetuăm, să fim mândri de ceea ce avem și ceea ce suntem. Lumea trebuie să ne cunoască. Dar, ca să ne cunoască lumea, trebuie să ne cunoaștem noi. Și să transmitem mai departe.

Nu este o rușine să fii român! Ci o mândrie. Copilul George Enescu – avea puțini ani – o întreba pe mama sa înaintea unui parafrază: „Mamă, să se simtă prost dacă român?”. Era atât de românească. A fi simtă superior. Dar, copilului! Păi, acesta modelele pe care Nu pipițele care se ducând în desuet mass-media le nedrept față de

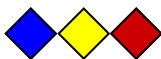

concert în străinătate – crezi că cei din sală or le spun că sunt mândru de originea sa român îl făcea să se atenție la bunul simț al este unul dintre trebuie să le urmați. consideră „vedete”, termenul, și pe care promovează agresiv și adevăratele vedete.

R.: *Cum ați vrea să fim noi, tinerii, în contextul celor discutate până acum?*

L. D.: Îmi doresc pentru voi, tânăra generație, în formare acum, să vă cunoșteți rădăcinile, să le apreciați și veți vedea că aveți de ce să vă simțiți mândri de strămoșii vostri și că sunteți români. Deci, să fiți naționaliști. Să învățați din istorie și să nu repetați greșelile pe care le-au făcut înaintașii.

Și să nu vă simțiți mândri că sunteți români doar de Ziua Națională a României. Ci în fiecare secundă a vieții, prin fiecare fibră a ființei voastre...

Nicolae Titulescu – patronul spiritual al liceului nostru

Instituție de învățământ cu o datare de aproape jumătate de secol, liceul nostru se prezintă ca o unitate de referință, recunoscută pentru rezultatele obținute de-a lungul anilor, la concursurile pe meserii, interdisciplinare, pentru absolvenții care sunt căutați pe piața muncii pentru profesionalismul lor.

Prin arhitectura sa, școala este un din localitățile limitrofe, pe care-i pregătește a lucra pe șantierele din județ și din țară.

Și pentru că trebuia să poarte un ales ca patron spiritual pe Nicolae Titulescu de la a cărui naștere aniversăm în 4 martie,

S-a născut în Craiova, unde a urmat absolvirea liceului “Carol I”, datorită vârstei fragedă, a început studiile de drept la întors în România, devenind profesor de mai târziu, s-a transferat la Universitatea din

centru de polarizare pentru elevii din oraș și pentru a deveni specialiști, studenți sau pentru

nume – să îl parafrzez pe Marin Sorescu – am diplomat, jurist, profesor și om politic român, 138 de ani.

studiile primare și liceale. În 1900, după abilităților sale oratorice, descoperite de la o Paris. În 1905, după obținerea doctoratului, s-a drept civil la Universitatea din Iași. Doi ani București.

Din 1921 a funcționat ca reprezentant permanent al României la Liga Națiunilor, urmând să fie ales de două ori președinte al acesteia în perioada 1930-1932. Din această funcție, a luptat pentru păstrarea granițelor așa cum au fost stabilite prin tratatele de pace de la Paris și pentru buna cooperare a marilor puteri cu statele mici. S-a remarcat prin relațiile bune pe care le-a avut cu ministrul de externe sovietic, Maxim Litvinov și pentru susținerea stângii politice. Nicolae Titulescu a ocupat de trei ori poziția de Ministru al Afacerilor Străine în perioada 1928-1936. A dus o politică activă, împotriva nazismului și a regimurilor de extremă dreapta în general, realizând pericolul pe care acestea îl reprezentau pentru siguranța frontierelor României. În acest sens, a depus eforturi pentru încheierea Micii Înțelegeri (1933) și a Înțelegerii Balcanice (1934) cu scopul protejării României de invadatori. Nemulțumite de politica externă preconizată de Titulescu, cercurile politice profasciste și guvernele Germaniei și Italiei au făcut presiuni pentru înlăturarea lui. În 1936, regele Carol al II-lea l-a îndepărtat din guvern, unde ocupa portofoliul de la externe. Titulescu a plecat în exil, în Elveția, apoi în Franța, la Cannes, unde a și murit, în martie 1941.

Ce a rămas în urma activității prodigioase a marelui diplomat? O viziune modernă asupra unui construct al Europei în care națiunile să trăiască în pace și armonie și care este sintetizată în volumul „Pledoarii pentru pace”. Este o carte care evidențiază prin cele 22 de discursuri orientarea pro-europeană a lui Nicolae Titulescu, credința sa în rolul pe care Europa îl are, și mai mult decât atât, datoria Europei de a-și asuma acest rol – în construirea unei lumi mai bune. Volumul se găsește și în biblioteca noastră alături de cele peste 29.500 cărți care ne așteaptă pentru lectură și reflecție.

Prezint pe scurt câteva din ideile sale cu adevărat vizionare :

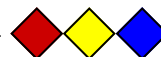
· **Orientarea pro-europeană a lui Nicolae Titulescu:** ”milioane de oameni au murit în Marele Război pentru ca să se poată naște o nouă viață internațională”.

· **„Spiritualizarea frontierelor”,** înțeleasă nu ca renunțare la frontierelor naționale, ci la izolaționism în favoarea cooperării dintre state ca între egali, prin prezervarea și respectarea drepturilor fiecăruia.

· **Necesitatea construirii unei unități economice europene,** condiție *sine qua non* a păcii pe continent. În ciuda câștigării Războiului în 1918, Pacea a fost pierdută pentru că ”tratatele de pace au omis să unească noile entități politice într-un sistem comun.

Nu cred că este forțată afirmația că viața și activitatea marelui diplomat s-au desfășurat sub mottoul „Viața mea a fost o luptă continuă în scopul de a croi pentru România un loc în viața lumii, apărându-I, totodată, interesele naționale” după cum se exprima în cadrul pledoariilor sale.

Georgiana Enuși, cls a XII-a A
Prof. Dr. Pompiliu Golea

Patru metacompetențe care ne vor condiționa viitorul

Competența desemnează **capacitatea unei persoane de a face un anumit lucru**, altfel spus gradul de expertiză pe care persoana respectivă îl are într-un anumit domeniu. Gruparea competențelor după diferite criterii ne dă megacompetențele. Cum noi, trăim într-o lume în continuă schimbare, este clar că avem nevoie de aceste megacompetențe. Într-o conferință despre profesiile viitorului, prof. univ. dr. Mircea Micăa a vorbit despre cele patru megacompetențe de care avem nevoie pentru a ne asigura un viitor sigur. Le voi prezenta succint:

1. Disciplina / Inteligență/ autodisciplina

În DEX disciplina se referă la regulile de conduită care sunt puse în aplicare în cadrul unei activități sau a unei profesii. Într-o facultate de a descoperi fenomenele înconjurătoare, dublată de posibilitatea de a

Un elev poate fi observat. Observațiile au relevat faptul că multe performanțe dacă este disciplinat dar inteligent. **importantă decât**

inteligentă medie, care scopurilor, are premise de unel cu inteligență ridicată dar indisciplinat.

definește prin totalitatea asigură menținerea unei colectivitate. **Inteligența** este proprietățile obiectelor și cât și relațiile dintre acestea, rezolvă probleme noi. indisciplinat dar inteligent. că un elev disciplinat are mai perseverent, decât unul **Disciplina este mai inteligentă.** Un elev cu perseverează în atingerea dezvoltare mai ridicate decât

Ne va fi greu pentru că noi avem nevoie de discernământ. Deci trebuie să facem din părinții și profesorii noștri niște prieteni la care să ne confesăm și de la care să primim sfaturi. În final trebuie să ne formăm megacompetența de autodisciplină pentru că într-o zi vom fi pe cont propriu. **Autodisciplina ne va ajuta să aplicăm competențele dobândite, când vom acționa în mediu diferit de cel din școală și societate.**

2. Mentalitatea de antreprenor

Antreprenorul nu este un mare rezolvitor de probleme, e un descoperitor de oportunități. Nu e suficientă setarea pregătirii pe formarea rezolvării de probleme. Școala dă probleme, de matematică, de chimie, etc. Dacă rezolvi problemele respective, primești o notă mare. Antreprenorii nu sunt așa. Ca antreprenor trebuie să poți să aplici cunoștințele și priceperile pentru rezolvarea problemei apărute. Avem nevoie de antreprenori, de oameni care să se uite la realitate și să descopere problemele înainte să se acutizeze. După ce le-a descoperit – școala nu te învață să descoperi probleme, ci să le rezolvi – **omul cu mentalitate antreprenorială e cel care câștigă** fiindcă el va valorifica împrejurările favorabile pe baza achizițiilor din școală și familie.

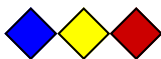
3. Autonomia

Devenim dependenți de diferite instrumente care ne ajută în rezolvarea punctuală a unor probleme. Dacă vrem să ne orientăm cu șofatul, punem mâna pe celular și deschidem Google Maps. Ne spune: la dreapta, la stânga, înainte! Tot mai mult ne gândim ce tool-uri sunt pentru traducere, mereu avem instrumente de calcularea bugetului, de project management, tot mai multe vor fi, iar oamenii se vor gândi unde să găsească aplicația pe net, care să rezolve problema cutare. Numai că apare apare aici și un efect secundar - devenim tot mai dependenți de instrumentele astea. **Autonomia înseamnă să știu care sunt limitele instrumentului pe care îl utilizez, că altfel încep să devin cu mintea mea o anexă la instrumentul meu, iar mintea mea începe să semene tot mai mult cu instrumentele pe care le utilizez și în loc să se dezvolte și să devină creativă, devine tot mai mult o anexă la instrumentul tehnologic pe care îl am.**

4. Gândirea de tip designer

Un designer este o persoană care utilizează cunoștințele existente să producă cu ele ceva nou. Cunoștințele pot fi semănate cu piese lego. Ele se pot combina în diverse feluri. **Problema nu mai e accesul la cunoștințe, ci exploatarea lor. Vor fi câștigători, cei care gândesc ca designerii,** care își dezvoltă abilitatea de a exploata cunoștințe pentru că simpla lor posesie nu înseamnă mare lucru.

Elena Butuc, Clasa a XII-a A

Construim viitorul împreună!

Începând cu acest an, ziua de 11 martie este sărbătorită ca **"Ziua Națională a Meseriilor"**, iar M.E.C., împreună cu Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic organizează o serie de manifestări care se vor derula în cadrul Campaniei **"Meseria face diferența!"**. Săptămânal, prin intermediul acestei campanii, vor fi prezentate meseriile care sunt relevante pentru piața muncii, școlarizate în sistemul de educație și formare profesională.

Pentru anul școlar 2020 – 2021 în oferta educațională a liceului nostru avem următoarele calificări profesionale: lăcătuș mecanic prestări servicii, sudor, mecanic auto, tinichigiu vopsitor auto, confecționar produse textile.

Lăcătuș mecanic prestări servicii

Lăcătușul mecanic prestări servicii confecționează produse de artizanat și de uz casnic și de asemenea întreține și repară accesoriile și bunurile gospodărești. Lăcătușul mecanic prestări servicii" execută și repară confecțiile metalice artizanale, de uz casnic și gospodăresc.

Unități de rezultate ale învățării tehnice generale

Realizarea schiței piesei mecanice în vederea executării ei
Realizarea pieselor prin operații de lăcătușărie generală
Montarea organelor de mașini în subansambluri mecanice
Măsurarea mărimilor tehnice specifice proceselor industriale
Realizarea desenului tehnic pentru organe de mașini
Realizarea asamblărilor mecanice

Unități de rezultate ale învățării tehnice specializate

Realizarea confecțiilor metalice artizanale, de uz casnic și gospodăresc
Executarea produselor artizanale, de uz casnic și gospodăresc pe mașini de prelucrare mecanică

Tinichigiu vopsitor auto

Tinichigiu vopsitor auto este capabil să repare și să vopsească caroseriile autovehiculului. Absolvenții acestei calificări profesionale trebuie să aibă cunoștințe temeinice de sudură, trebuie să cunoască natura materialelor (rezistențele și punctele critice) și cunoașterea diverselor tipuri de caroserii. De asemenea aceștia trebuie să dea dovadă de operativitate și să aibă o bună colaborare cu clienții oferind competențe în domeniul mentenanței autovehiculului. Absolvenții vor dobândi cunoștințele și abilitățile necesare conducerii automobilului. *„Meseria de tinichigiu vopsitor este foarte căutată, bine remunerată și poate fi desfășurată în cadrul unui service auto sau individual prin crearea propriei afaceri. Atenția distributivă și seriozitatea sunt două dintre condițiile de bază pentru a deveni bun în acest domeniu.” - impresii ale absolvenților*

Unități de rezultate ale învățării tehnice generale

Realizarea schiței piesei mecanice în vederea executării ei
Realizarea pieselor prin operații de lăcătușărie generală
Montarea organelor de mașini în subansambluri mecanice
Măsurarea mărimilor tehnice specifice proceselor industriale
Realizarea desenului tehnic pentru organe de mașini
Realizarea asamblărilor mecanice

Unități de rezultate ale învățării tehnice specializate

Construcția și funcționarea automobilului
Întreținerea și repararea elementelor de caroserie
Conducerea automobilului
Vopsirea elementelor de caroserie

Confecționar produse textile

Confecționarii produse textile realizează operații de pregătire a materialelor textile pentru confecționare, operații de coasere la diferite tipuri de mașini de cusut, călcare, finisare și ambalare. Confecționarul produse textile asigură prelucrarea și asamblarea semifabricatelor, urmărind procesul tehnologic până la obținerea produsului finit. *„Îmi place foarte mult calificarea textile pentru că am învățat să-mi fac haine, sau pot să-mi modific hainele. Am învățat foarte repede pentru că îmi place și este ușor. Oricine poate învăța. Acum am primit promisiunea că voi fi angajată la vară pentru 3 luni, iar la absolvire...pentru cât mai mult timp!” - impresii ale absolvenților*

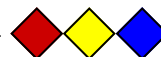
Unități de rezultate ale învățării tehnice generale

Utilizarea limbajului tehnic grafic în reprezentări specifice domeniului textile pielărie
Identificarea și selectarea materiilor prime din textile pielărie
Aplicarea normelor de sănătatea și securitatea muncii (NSSM) și de protecție a mediului în industria textilă și pielărie

Utilizarea elementelor de design pentru realizarea produselor specifice domeniului textile pielărie
Efectuarea operațiilor tehnologice pentru realizarea unui produs specific domeniului textile pielărie
Planificarea activității proprii

Unități de rezultate ale învățării tehnice specializate

Pregătirea țesăturilor și tricoturilor pentru confecționare

Confecționarea produselor textile
Finisarea produselor confecționate

Sudor

Sudorul este capabil să execute, în condiții de calitate și de securitate a muncii, îmbinări sudate în colț și cap la cap, din table din materiale metalice, utilizând procedee de sudare prin topire și prin presiune, cu echipamente de sudare adecvate, conform specificației de sudare.

„Meseria de sudor este foarte căutată, iar faptul acesta mă obligă să devin din ce în ce mai bun. Atenția distributivă, precizia și seriozitatea sunt câteva dintre condițiile de bază pentru a deveni bun în acest domeniu.” - impresii ale absolvenților

Unități de rezultate ale învățării tehnice generale

Realizarea schiței piesei mecanice în vederea executării ei
Realizarea pieselor prin operații de lăcătușărie generală
Montarea organelor de mașini în subansambluri mecanice
Măsurarea mărimilor tehnice specifice proceselor industriale
Realizarea desenului tehnic pentru organe de mașini
Realizarea asamblărilor mecanice

Unități de rezultate ale învățării tehnice specializate

Realizarea de îmbinări sudate
Realizarea operațiilor de tăiere termică

5. Mecanic auto

Absolvenții calificării profesionale ”Mecanic auto” vor dobândi o serie de cunoștințe, abilități și atitudini care le vor permite să realizeze operații, cu grad redus de complexitate, de întreținere, reparare și verificare a stării de funcționare a autovehiculelor. Totodată, absolvenții vor acumula cunoștințe specifice și își vor forma abilitățile necesare conducerii în siguranță a automobilului în interiorul unităților de reparații auto precum și pe drumurile publice.

“Am ales o școală profesională pentru că îmi doresc o meserie. O fac cu multă plăcere și ușurință, dar de asemenea știu că voi avea și o satisfacție financiară. Nu ascund faptul că școala profesională îmi aduce și sprijin financiar, acea bursă de la stat, de care am nevoie pentru finalizarea studiilor. Pentru a-mi realiza visul, acela de a -mi deschide un service auto, trebuie să devin un meseriaș bun. Cu sprijinul profesorilor îmi perfecționez partea teoretică, iar cu aportul operatorilor economici devin competitiv și mult mai bine pregătit. Pe viitorii meseriași îi sfătuiesc să fie serioși și dedicați în ceea ce fac, iar dacă vor și munci vor reuși să își atingă țelurile propuse.” - impresii ale absolvenților

Unități de rezultate ale învățării tehnice generale

Realizarea schiței piesei mecanice în vederea executării ei
Realizarea pieselor prin operații de lăcătușărie generală
Montarea organelor de mașini în subansambluri mecanice
Măsurarea mărimilor tehnice specifice proceselor industriale
Realizarea desenului tehnic pentru organe de mașini
Realizarea asamblărilor mecanice

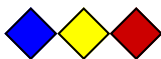
Unități de rezultate ale învățării tehnice specializate

Pregătirea automobilului pentru exploatare
Întreținerea și repararea automobilului
Conducerea automobilelor

Oportunitățile la finalizarea programului de formare:
angajarea pe piața muncii în una din ocupațiile specificate sau
continuarea studiilor într-o calificare de nivel superior.

Director, Prof. Rodica Vasilescu

Concepția lui Nicolae Titulescu despre raportul securitate europeană - securitate regională

La sfârșitul deceniului al 3-lea, destinderea generală era departe de a se instaura în Europa, iar poziția revizionist/conciliatoristă se întărea în diferite țări. De aceea, apărarea păcii prin mijloace juridice, perfecționarea normelor și instituțiilor dreptului internațional, lupta împotriva războiului de agresiune – au fost componente fundamentale care au stat în atenția activității politico-diplomatică a lui Nicolae Titulescu. Sesizând lacunele Pactului Societății Națiunilor, diplomatul român sublinia că Pactul „*nu exclude războiul legal în cadrul dreptului ginților; pactul nu cuprinde o soluție obligatorie pentru diferendele internaționale și nici soluții pentru toate diferendele fără excepție*”, ceea ce constituia, evident, una din laturile sale negative.

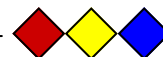
Din această perspectivă, securitatea europeană - în gândirea lui Nicolae Titulescu - este ilustrată de preocuparea de creare a unui sistem de raporturi între statele de pe continent, sistem caracterizat prin excluderea definitivă a recurgerii la forță și la amenințatarea cu forța și a amestecului în treburile interne ale statelor. În viziunea diplomatului român, securitatea europeană ar fi trebuit să garanteze cu adevărat fiecărui stat independența și suveranitatea sa, asigurând, în același timp, soluționarea prin mijloace pașnice a diferendelor și a oricăror probleme susceptibile să apară în raporturile reciproce, stimulând cooperarea bilaterală și multilaterală în toate domeniile. Fundamentul securității europene se întemeia pe acordurile regionale și Pactul Societății Națiunilor, ca principale mijloace de drept internațional, completate printr-un acord general asupra dezarmării. Întemeiat pe principiile egalității în drepturi a statelor, sistemul astfel construit era menit să consolideze pacea și securitatea pentru toate statele mari și mici din apusul, centrul și răsăritul Europei. Securitatea europeană trebuia să fie, de voință al tuturor statelor *asociație de state libere*”, comun, denumit război. caracter preventiv în primul rând. sublinia: „*Nimic nu ar putea mai de a face să se știe în mod agresor, eventual că dacă și-ar izbi de o forță atât de superioară, adevărat concepție a securității nu represivă. Dacă ajunge cineva la represiune, înseamnă că preveniunea nu a fost suficientă*”. Principiul respectării integrității teritoriale a tuturor statelor europene, neadmiterea modificării statu-quo-ului teritorial consacrat prin sistemul tratatelor de la Paris, constituia premisa edificării securității pe continent. În concepția lui, securitatea în Europa se întemeia pe interzicerea folosirii forței sau amenințării cu forța în relațiile internaționale. De aceea punerea războiului de agresiune, a forței, în afara legii, constituia un important pas înainte pe calea apropierei și reconcilierii popoarelor.

asemenea, expresia acordului de interesate, să reprezinte „o îndreptată împotriva flagelului Securitatea trebuia să aibă un În acest sens diplomatul român bine să evite război, decât faptul limpede și în timp util de orice pune în execuție planurile, s-ar încât ar fi nimic de ea acesta este care trebuie să fie preventivă, iar

În fundamentarea doctrinei securității colective, N. Titulescu pornea de la „*principiile indivizibilității și generalității păcii*”, apreciind că agresiunea, indiferent împotriva cui și oriunde va fi săvârșită, reprezintă o încălcare a păcii generale, o zdruncinare a echilibrului internațional consacrat prin tratatele de pace și alte acorduri internaționale.

Concepând realizarea securității europene pe baza prevederilor Pactului Societății Națiunilor, el considera articolului 11 din pact ca fiind „*suportul juridic al oricărei acțiuni preventive în favoarea păcii*”, pe temeiul căruia trebuiau studiate toate măsurile menite a împiedica declanșarea

unei agresiuni. Iar „cheia de boltă” care putea asigura traducerea în practică a unor asemenea măsuri era articolul 16, care cuprindea obligativitatea sancțiunilor comerciale și financiare împotriva agresorului și posibilitatea unor acțiuni militare îndreptate împotriva acestora. În acest sens, N. Titulescu considera necesar precizarea conținutului unor prevederi ale articolului 16 care duceau la „întărirea Pactului Societății Națiunilor, adică a obligațiilor de asistență militară în caz de agresiune”.

Bibliografie

- Nicolae TITULESCU, *Progresul ideii de Pace*, în “Pandactele Române”, 1931.
 Nicolae TITULESCU, *Documente Diplomatice*, București, Editura Politică, 1967.
 Nicolae TITULESCU, *Discursuri*, București, Editura Politică, 1967.
 Nicolae TITULESCU, *Politica externă a României (1937)*, București, Editura Enciclopedică, 1994.
 Nicolae TITULESCU, *Pledoarii pentru pace*, București, Editura Enciclopedică, 1996.

Prof. dr. Natașa Petcu

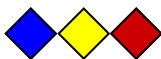
71 de ani de istorie 71 de ani de împliniri

Nicolae Titulescu este patronul spiritual al liceului nostru. Ni s-a adresat frecvent întrebarea de ce un diplomat împrumută numele unui liceu tehnologic. Care este legătura? Nicolae Titulescu nu a fost doar diplomat, ci o personalitate complexă, un om de cultură, istoric, eseist, om politic. Este un vizionar, care a imaginat o Europă unită, cu mult înainte ca acesta să se realizeze practic. Este un spirit modern, novator, în adevăratul sens al cuvântului. Nicolae Titulescu este un model pentru orice tânăr, elev al liceului nostru, tot așa cum poate deveni un model pentru orice personalitate aflată în formare. Noi, elevi și profesori ai acestui liceu, sperăm să împrumutăm cât de puțin din strălucirea (gândirii) acestei personalități de excepție.

Anul trecut am serbat (cu un inevitabil fast) împlinirea a 70 de ani de la înființarea liceului. Anul acesta, liceul împlinește, deci, 71 de ani. Chiar dacă nu mai stă sub semnul unei cifre rotunde, aniversarea este un motiv de sărbătoare, dar și de rememorare. Ne întoarcem cu mintea în trecut, la toți cei care au făcut cinstă acestui liceu, unul de referință în geografia locală. Și cum orice sărbătoare este și un moment de reflecție, dar și unul al aspirațiilor, ne propunem ca noi, cei de azi, să devenim modele pentru generațiile viitoare, să lăsăm ceva în urmă, de care și cei care vin să fie mândri.

MOȘTENIREA NOASTRĂ TRACICĂ

SABIA-EMBLEMĂ DIN SECOLUL AL V-LEA Î. HR. DESCOPERITĂ LA MEDGIDIA

PROF. DR. PETEU NATAȘA

Mărturiile arheologice atestă faptul că arealul actualului Municipiu Medgidia, oraș central dobrogean, este leagăn de autentică și elevată civilizație precreștină. Descoperirea senzațională la Medgidia a primei mori neolitice specializate, datată în urmă cu 5000 de ani, așează civilizația românească sub semnul protocronismului cultural și tehnic universal, alături de strălucitoarele civilizații orientale din Summer și Mesopotamia sau nord-africane, din Egipt.

Harta arheologică a Dobrogei a fost completată în anul 1955 cu o nouă piesă arheologică de excepție, scoasă la suprafață întâmplător, în urma unor lucrări de șantier efectuate de muncitori la cariera Fabricii de ciment Medgidia. Descoperirea reprezintă o sabie-lemnă de tip akinakes din secolul al V-lea î. Hr., unică în Europa și în aria de cuprindere a Termenul akinakes are caracteristic armelor cu unul sau două tășuri Sub acest nume apar și ornamente, pe care marilor demnitari ca Arma era răspândită în spațiul caucaziano-pontic și folosită frecvent de sciți, perși, traci, sarmați și alte populații în sec. V-III î. Hr.

Exemplarul descoperit la Medgidia prezintă anumite particularități proprii ilustrate de o componentă locală, sesizabilă în formă, tehnică și ornamente, care îl individualizează față de celelalte akinakesuri atestate în România – aproximativ o sută la număr – majoritatea descoperite în Transilvania și în diferite zone din sud-estul Europei, însă într-un număr mai mic. Aceasta a permis conturarea unei noi imagini asupra rolului deosebit de activ al traco-geto-dacilor și a evoluției lor materiale și culturale în zona cuprinsă între Carpații și Balcani în secolele V-IV î. Hr.

Informațiile relativ reduse pe care le avem despre contextul descoperirii sunt compensate de extrema expresivitate a piesei recuperate, oferindu-ne indicii atât despre personalitatea celui care a purtat-o, cât și despre comunitatea în care trăia sau dimensiunile spațiului în care se dezvoltau legăturile și relațiile lor cu lumea geto-dacică sau populațiile alogene cu care intrau în contact.

Akinakesul este turnat odată cu teaca și placa laterală care servea la fixarea piesei. Bronzul din care s-a realizat este de bună calitate. Lungimea este de 0,467m. O latură a obiectului a fost ornamentată pe gardă și placa din partea superioară, iar cea inferioară, netezită și lustruită. Latura opusă a rămas nefinisată și s-au fixat două mânere, cu ajutorul cărora sabia era aplicată pe un monument comemorativ sau pe sarcofagul ori pe zidul unei camere funerare. S-a propus și o altă interpretare a obiectului ca presă la împodobirea unor spade de paradă de tip akinakes, ipoteză puțin susținută. Arheologii văd în acest instrument ornamental o sabie-lemnă care a aparținut unei căpetenii tribale. Emblema, în acest caz, are o semnificație simbol, un semn distinct care individualiza tribul între celelalte dace și era folosită în timpul ceremoniei de inițiere războinică totemică. Simbolistica de tip animalier aplicată pe emblema de la plastic, un conținut magico-religios de consacrare potențială a unui privilegiu - posibil basileu - a căpeteniei tribale. Piese de prin sistemul lor de valori, puteau fi doar conferite ca simbol al preeminente în societate și, de aceea nu puteau fi nici cumpărate și nici obținute ca obiect de schimb. Fosind un limbaj simbolic, arma-lemnă de la Medgidia încadrează, în același timp, purtătorul său într-un sistem ierarhic politico-militar, fiind expresia vizuală a acceptării posesorului într-un grup cu statut special, acesta putând fi, de exemplu, în egală măsură o aristocrație de sânge, o confrerie războinică sau religioasă. Aceasta dovedește existența prin elementele sale a unei structuri politico-militare unitare, pe întreaga arie locuită de geto-daci în secolele V-IV î. Hr.

Ornamentația sabiei-lemnă de la Medgidia are motive decorative tipice stilului animalier

tracic. Concepția zoomitologică a dacilor nu era numai un produs al imaginației terioforme, reale ci și un produs al unei zoologii fantastice care o continua pe cea reală, printr-o idee mică complementară. Piesa este decorată pe mâner cu o acvilă ce ține în cioc un șarpe, de tradiție străveche tracică și care va deveni una dintre reprezentările caracteristice ale argintului geto-dace din secolele II-I î.Hr. Pe garda în formă de inimă cu doi lobi se află câte un țap sălbatic din specia capra ibex cu capul întors spre spate și cu picioarele aduse sub ei, iar pe placa de care era legat la

centură apare ochiul exoftalmic și ciocul păsării răpitoare, apoi un cap de panteră și gâtul unui cerb cu coarnele mult stilizate. Alături de aceste elemente stilistice zoomorfe de factură carpatină, comune întregii lumi dacice, sunt redare și reprezentări geometrice arhaizante, Conținutul reprezentărilor animaliere ascunde un cod, un mesaj al unei credințe și simboluri totemice.

caracteristice perioadei predacice. plastice aflate pe sabia-lemnă zoolatrii locale care ține de vechi

Corbul/acvila de munte Carpați pe stânci muntoase la mari înălțimi. În accepțiunea veche, predacă este o pasăre solară divinatorie, un mesager solar al cerului.

(aquila chrysaetos), trăiește în

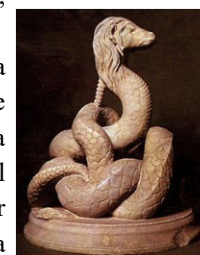

La daci are un simbolism contradictorie de pasăre solară și totodată tenebroasă de pasăre a vieții și a morții, de pasăre apotropaică și funerară.

Acvila de pe emblemă are aripile strânse în poziție liniștită, de receptacol psihologic al dubletului sufletului sub formă de pasăre a sufletului. „Pasărea suflet” exprimă figurarea simbolică a sufletului după moarte. Este o „imagine a vehiculului care transmigrează sufletul”, imaginea unei păsări considerate sacre care amintește de arborele cosmic, ceres al vieții și al morții.

Motivul șarpelui apare frecvent pe diferite tipuri de arme fiind considerat simbol tribal. Este animal cosmic prin excelență fiind alcătuit din materia primordială. Este prezent de la începutul lumii în opera creată. Pare a fi preexistent, ca un element fluent al Apelor primordiale. El încarnează o făptură „inferioară, obscură, incomprehensibilă și misterioasă”.

Simbolismul mitic al șarpelui cosmic legat de Apele primordiale apare în mitologia mixhelenică din Pontul Euxin getic. În cetatea maritimă Tomis a fost descoperită statueta unui șarpe fantastic cu plete încolăcit în spirală, numit de tomitani Glykon. Conceput în apele Mării Negre ca un geniu protector al corăbierilor și pescarilor, Glykon reeditează un mit getic mai vechi, Mitul șarpelui Apelor primordiale, care a fost preluat din paleofolclorul local pontic și adaptat nevoilor spirituale ale locuitorilor, pe jumătate geți, ai cetăților maritime grecești. Șarpele apare și ca

„signum de ordin totemic, moștenit de daci de la antecesorii”. Stindardul dac moștenește trăsături ale șarpelui celest în conștiința băștinașilor. În arta geto-dacică șarpele magic a fost folosit cu scopuri apotropaice pe podoabele de paradă ale căpeteniilor tribale, așa cum dovedește și decorația de pe sabia-lemnă.

Cerbul, la daci simboliza soarele care se urca pe cer. Din cauza herbului lui înalt și ramificat ca o coronă de arbore, cerbul a fost socotit că poartă pe cap arborele vieții. Imaginea cerbului apare

frecvent. Scriitorii greci antici, poezii Pindar și Pindar, istoricul Pherechidis, consemnează o legendă, toți se referă la o cerboaică de aur care apăra gurile Dunării. După această legendă, socotită geto-scitică, nimfa Taigeta, iubita lui Zeus, închinase zeiței Ortaisa (asemenea Artemidei), în orașul Istria de la gurile Dunării, o cerboaică cu coarnele de aur ca să apere Delta. Cerboaică cu coarnele de aur avea calități excepționale, fapt care determină pe vânătoare pe urmele ei, cu un mileniu î.Hr. Cerboaică antică era probabil reprezentarea totemică a regelui Deltei.

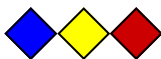

Legenda consemnează Dunării. Studiul hărții pune în mod natural chipul, văzut din profil, hidrografică ce se revărsa în mare în

adevăruri inspirate de realitatea geografică a Deltei evidență granițe configurate de ape, care creionează în regelui Deltei care ține pe cap o bogată coroană direcția estică, asemenea unui herb purtat, ca în legendă,

de cerboaică de aur. Capra cu coarne lungi face parte din familia Bovidae și este cunoscută popular sub numele de capra de stancă sau ibex, iar științific *Capra hircus ibex*. În trecutul îndepărtat a populat înălțimile munților noștri, dar în prezent se mai găsește doar în zona Transfăgărășanului. Capra are rol important în mitologia tracă nord-dunăreană, de aceea simbolul său este întâlnit des în ornamentică. În mitologia popoarelor din sud-

estul Europei, capra și dubletul ei masculin ȋapul au fost concepute ca personificări demonice ale proleficității zoologice și fertilității telurice.

Paleozoologii au constatat, deasemenea, prezența leului/panteră pe teritoriul cuaternar al României: leul de peșteră (pantera spelaea și *Felis leo spelaeus*), alături de alte feline. Aceasta conduce la ipoteza transfigurării mitice a leului/panteră preistoric în literatura populară română. Însă, datorită faptului că leul a dispărut din fauna locală încă î. Hr., s-au elaborat ipoteze care a făcut discutabil acest animal mitic. S-a susținut că nu poate fi vorba de leu/panteră, ci de un alt animal similar, mai vechi, din fauna locală, care a fost substituit de imaginea leului; că leul ar fi putut fi sugerat ca animal mitic de zodiac și cărțile populare de sorginte europeană și occidentală ; că leul este o făptură fantastică de basm mitizat, zooantropomorfă sau antropozoomorfă, mai mult caracterologic mitic decât fiziologic teratologic. Substratul paleozoologic al leului mitic se află deci în trecutul faunei locale carpatice. Teza paleozoologică a fost confirmată și de cercetările arheologice.

Asemenea simboluri sunt obișnuite și pe armele de tip *akinakes* ale aristocrației militare iranienne. Multă vreme școala tradițională, bazată pe autoritatea unor savanți, ca P. Reinecke, M. Ros-tovtzeff, V. Pârvan și alții, a susținut originea scitică a pieselor de artă lucrate în stil animalier de-scoperite în mediul neamurilor nord tracice. Pe obiectele de factură scitică fabricate în cetățile grecești sunt reprezentate scene de vânătoare, animale salbatice sau fantastice, un motiv des întâlnit fiind cerbul culcat sau capra cu coarne lungi, de Caucaz. Problema artei scitice, care a preocupat pe cercetători, se pune astăzi pe un plan secund.

Sabia-emblemă de la Medgidia a oferit lumii științifice prilejul revizuirii vechii concepții scitice privind arta animalieră tracică. Executată de meșteri artizani în ateliere indigene, aplica de bronz de tip *akinakes* descoperită la Medgidia, pune în evidență atât prin conținut cât și prin elementele de stil, o artă traco-geto-dacică originală și independentă de cea grecească, scitică și celtică. O ase-menea formă de armă orientală putea fi preluată de către localnici direct de la perși , întrucât se știe aceștia au stăpânit câțva timp la est de Balcani, iar regele Darius I a trecut Istrul în 514 î. Hr.

Piesă unică în Europa, sabia-emblemă de la Medgidia a schimbat radical teoria cu privire la tezaurele „princiare“ de la Craiova și Agighiol din sec. IV î.Hr., reconsiderând arta traco-geto-dacice în componentele sale fun-damentale.

Bibliografie

D.BERCIU, *Arta traco-getică*, București, 1969, p. 18-76.

D.BERCIU, *Mormântul „princiar“ de la Agighiol și unele getice*, Pontice, 2, p. 171-172.

N. DENSUȘIANU, *Dacia preistorică*, București, 1910, p. 550

Zalmoxis la Genghis-Han, Paris, 1970, p.30, 138.

Mihai GRAMATOPOUL, *Artă și Arheologie dacică și romană*, București, 1982, p. 36.

Aurelia LĂPUȘAN, Ștefan LĂPUȘAN, *Medgidia Carasu*, Constanța, 1996, p. 5-7.

Natașa PETEU, *O descoperire epocală la Medgidia*, *Dacologica*, nr. 1/2008.

Natașa PETEU, *Sabia –emblemă de tip akinakes descoperită la Medgidia-piesă traco-geto-dacică unică în Europa*, *Curierul armatei*, nr. 15/7 aprilie 2008.

Național Geographic România, nr.5 din 2003.

V. PÂRVAN, *Getica, o protoistorie a Daciei*, Ediția a II-a, București, 1982, p. 350.

Adrian RĂDULESCU, Ion BITOLEANU, *Istoria românilor dintre Dunăre și Mare Dobrogea*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1979, p.54.

R. VULCĂNESCU, *Măștile populare*, București, 1972, p. 13, 17-24, 46.

R. VULCĂNESCU, *Mitologie română*, Editura Academiei, 1987, p.95.

probleme ale

Mircea Eliade,

Editura Sport-

Editura

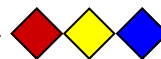

artei traco-

De la

Turism,

„Muntenia“,

Medgidia, orașul meu iubit

O scurtă istorie a Municipiului Medgidia

Medgidia este un municipiu din județul Constanța, Dobrogea, România. Este situată în central Podișului Dobrogei de Sud (Podișul Medgidiei).

Înainte de 1850, localitatea era un cunoscut târg de cereale. În această perioadă localitatea s-a bucurat de atenția sultanului Abdul Medgid care a înzestrat-o atunci cu câteva edificii precum moscheea mare și baia turcească.

În 1865, locuitorii solicita guvernatorului Dobrogei ca noua localitate să fie denumită Medgidia, în semn de recunoștință pentru protectorul lor, Abdul Medgid. La numai câteva luni, orașul număra 15 — 20000 locuitori cu 1000 de case și multe altele în construcție. Pe Dealul Panaghirului, guvernul otoman întreținea de aproape 100 de ani iarmarocul unde se aflau construite prăvălii și barăci. Negustori veniți din toată țara, chiarși de mai departe expuneau produse manufacturiere cu caracter agricol și casnic.

În perioada târgurilor care se țineau primăvara și toamna, tribunalele de comerț din Constanța și Tulcea se deplasau la Medgidia pentru a facilita tranzacțiile comerciale. După războiul de independență (1877 — 1878), Dobrogea a revenit la patria mamă, România, iar Târgul Medgidia renaște și începe să se organizeze.

În decembrie 1878 este ales Consiliul Comunal și constituită cancelaria Primăriei. Un an mai târziu aici se înregistrează 300 de case cu 1500 de locuitori. Să nu uităm că timp de un an de zile, războiul distrusese orașul și nenumărați cetățeni se refugiaseră în alte zone.

Anul 1882 este marcat prin înființarea spitalului communal și a primei farmaciei din oraș. Creșterea populației se face într-un ritm moderat, astfel încât în 1884 sunt înregistrați 2449 locuitori, iar în 1903 în 879 de case locuiesc 2858 de suflete. În 1886 se ridică o școală primară mixtă pentru copiii săraci ai orașului. Aceasta era a treia școală care se înființa în Medgidia, o școală de băieți și una de fete, se construiseră în 1879.

Interesul pentru Medgidia pare a-i cuprinde și pe scriitorii de literatură științifico-fantastică. Jules Verne publică în 1883 nuvela “Keraban încăpățânatul” în care eroii cărții ajung în Dobrogea și poposesc la Medgidia.

În 1890 începe construcția actualei biserici Sfinții Petru și Pavel. Edificiul a fost ridicat prin contribuția locuitorilor creștini și zidit pe ruinele unui castru roman.

În august 1936, apare la Medgidia prima revistă intitulată “Graiul Dobrogei”. În 1940, țara intră în război, nenumărați au fost soldații care au plecat din Medgidia să lupte pe front, înfruntând moartea. Până la izbucnirea războiului, Medgidia era incontestabil orașul cu oamenii cei mai înstăriți, ba chiar fără să se fi făcut o statistică, din numărul total al locuitorilor cel puțin jumătate dețineau suprafețe mari de teren, monopolul comerțului și industriei. După terminarea războiului, tăvălugul comunist a început cu depozitare a pământurilor.

Perioada comunistă va aduce industrializare după modelul sovietic, prin apariția unor întreprinderi de mari dimensiuni, precum I.M.U. Medgidia și Fabrica de Ciment din Medgidia, care atrăgeau ca un magnet forța de muncă din zonă. La acest lucru și-a adus contribuția și Canalul Dunăre — Marea Neagră, ale cărui lucrări au demarat, la inițiativa sovietică în 1949 și care au atras forță de muncă, stabilită ulterior în zonă, dar cu precădere în oraș. În sprijinul acestui argument, venim cu creșterea numărului de locuitori de la 6.916 în 1948, la 17.943 în 1956. Investiții au fost făcute în agricultură, zootehnie, pomicultură și viticultură. Vinurile din Medgidia au devenit cunoscute în țară și în străinătate.

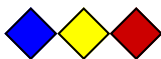
Webografie

<http://primaria-medgidia.ro/contact/>

<http://orasul.biz/imagini-medgidia-ct/>

Ozsavman Melisa, clasa a X-a C

Prof. Jenica Sava

Nuclearelectrica, mai aproape de elevi

Campania „Creștem odată cu tine”

2,9 milioane de lei investiți în 10 unități de învățământ

„Pentru că iubim științele, în anul 2019 ne-am propus să facem predarea și învățarea acestora mai atractive pentru elevi și am pus în practică un program amplu de dotare cu aparatură, echipamente și ustensile a liceele cu profil teoretic din noastră CNE Cernavodă. Astfel, am investit un total de 2,9 milioane de lei în județele Constanța și Ialomița pentru dotări în 10 unități de învățământ. Prin acest program, denumit „Creștem odată cu tine”, ne dorim ca tot mai mulți elevi să învețe fizica și chimie într-o manieră practică, aplicată, în laboratoare moderne, dotate corespunzător. Noi credem cu tărie că este datoria noastră să ne implicăm în creșterea generațiilor viitoare. Suntem conștienți că elevii de astăzi sunt inginerii de mâine și ne propunem să le fim alături din primele stadii ale carierei lor. În acest sens, suntem deschiși către elevi și studenți prin vizite în centrală și discuții în centrele noastre de informare, prin programele noastre de formare: practică, internship și burse de studiu”.

Energia nucleară în România și în lume

Extinderea accesului la energie și, în același timp, reducerea drastică a emisiilor de gaze cu efect de seră care provoacă încălzirea globală și schimbările climatice se află printre provocările centrale cu care se confruntă omenirea în secolul XXI. Energia nucleară este mare parte a soluției de producere de energie fără emisii de carbon în multe zone ale lumii, precum Statele Unite, Uniunea Europeană, Coreea de Sud, aducând o contribuție importantă la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, furnizând în același timp energie electrică în cantitățile din ce în ce mai mari necesare dezvoltării economiei globale.

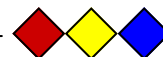
Aproximativ 10% din energia electrică produsă la nivel mondial este generată de cele 440 de reactoare nucleare, energia nucleară fiind a doua sursă de electricitate cu emisii reduse de carbon. Energia nucleară reduce deja emisiile de dioxid de carbon cu aproximativ două gigatone pe an, echivalentul eliminării emisiilor a peste 400 de milioane de mașini.

1 din 5 becuri din România este aprins de energia nucleară

În România, Societatea Națională Nuclearelectrică S.A. (SNN) este singurul producător de energie nucleară, compania fiind înființată în 1998. În prezent, energia nucleară asigură aproximativ 18% din necesarul de energie al țării noastre prin unitățile aflate în funcțiune la Cernavodă. Unitatea 1 a intrat în operare comercială în 1996 și Unitatea 2 în 2007, producția anuală a acestora fiind de aproximativ 11 TWh. Unitățile de la Cernavodă utilizează tehnologie canadiană, CANDU 6, cu uraniu natural și apă grea ca agent de răcire și moderator, produsă în România. Prin factorul de capacitate de la punerea în funcțiunea Unităților de la Cernavodă,

România ocupă locul 1 în lume, în topul reactoarelor nucleare.

Nuclearelectrica are sediul la București și deține două sucursale:

Centrala Nuclearoelectrică Cernavodă care operează Unitățile 1 și 2 și care produce electricitate și furnizează energie termică. Unitățile 1 și 2 au o capacitate de 700 MWe fiecare.

Fabrica de Combustibil Nuclear Pitești este producător calificat de combustibil nuclear CANDU 6 și acoperă în întregime necesitățile de operare ale Unităților 1 și 2 CNE Cernavodă.

Importanța energiei nucleare

Pentru România, energia nucleară este avantajoasă din multe puncte de vedere, precum:

Energia nucleară nu este poluantă. Nu există emisii radioactive în timpul funcționării normale și nici alte emisii de gaze cu efect de seră sau alte substanțe nocive. Lângă clădirea reactorului radioactivitatea este la fel ca cea a mediului natural. CNE realizează zilnic măsurători de sol, aer și apă pentru a testa nivelul de radioactivitate. Sunt realizate și măsurători independente de către autoritățile de mediu.

Energia nucleară este constantă, centralele funcționează 24 de ore din 24, 7 zile din 7, iar funcționarea lor nu depinde de factori climatici (secetă, temperaturi ridicate sau scăzute);

Avem sisteme de securitate foarte performante, dublate, adică back-up la back-up care au fost constant îmbunătățite pentru ca nivelul de securitate nucleară să fie unul excelent;

Produce cantități mici de deșuri radioactive comparativ cu energia produsă.

Dacă un individ ar utiliza energie nucleară pe toată durata vieții lui, cantitatea de deșuri rezultată ar fi de mărimea unei mingi de biliard.

În România, pe lângă Nuclearelectrica, unde lucrează peste 2200 de persoane, industria nucleară cuprinde și institutul de cercetări de la Pitești, centrul de inginerie de la Magurele, Laserul de la Magurele, instalația de criogenie și separate izotopice de la Râmnicu - Vâlcea, reactorul de generație IV Alfred care se va construi la Pitești, universități, firme private de inginerie, construcții, servicii. Energia nucleară este un domeniu în continuă evoluție, în care capacitatea și ingeniozitatea umană sunt foarte apreciate.

Pentru mai multe informații despre noi și activitatea noastră vă invităm să ne urmăriți la:

Site: <http://www.nuclearelectrica.ro/>

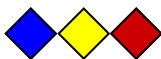
Facebook: Nuclearelectrica Oficial

Youtube: SN Nuclearelectrica SA

LinkedIn: <https://bit.ly/2RIFOuN>

Cosmin Ghiță, Director General Nuclearelectrica

Una dintre semnele sigure ale valorii unei cărți este faptul că poate fi citită într-o mare varietate de moduri.

W. H. Auden

Personajul literar

Un text literar reprezintă imaginea unui model cultural. Cultura este înțeleasă de Lotman ca un „sistem secund” și reprezintă imaginea unei limbi naturale. Limba reprezintă, deci, un sistem prim, un model pentru sistemul cultural. Textul, ca transpunere a unui model cultural, reprezintă o imagine a sistemului limbii. Limba, ca sistem, este fundamentată pe categoria semnului. Există o corespondență între semnul lingvistic și cel textual. Personajul este unul dintre semnele textuale.

La nivelul limbajului, cuvântul – semn poate fi inclus în trei categorii de semne lingvistice: *semnele referențiale*, cele *deictice* și cele *anaforice*. *Semnele referențiale* sunt cele care trimit la realitatea exterioră sau la un concept. De exemplu, semnul lingvistic *casă* este referențial, în sensul că are o referință exterioară lui, se referă fie la obiectul casă, fie la conceptul (imaginea) pe care îl (o) are fiecare despre obiectul casa. *Semnele anaforice* sunt cele care trimit la contextul de enunțare. Un exemplu de semne anaforice este reprezentat de categoria pronumelor, care nu au nicio referință decât prin raportare la text. Pronumele demonstrativ *aceasta* are sens doar dacă anterior, în cadrul textului, ne-am referit la un alt semn, respectiv unul referențial. În textul: *Am o casă. Aceasta este frumoasă, casă* este un semn referențial, *aceasta* este un semn anaforic, care capătă semnificație doar dacă îl raportăm la un alt semn din context (*casă*). *Semnele deictice* sunt cele care trimit la situația de discurs, fac legătura cu realitatea. Ele sunt goale de conținut, sau, mai exact sunt volatile, își schimbă continu conținutul, semnificația, în funcție de contextul comunicării, respectiv de locul și timpul în care se produce aceasta. De exemplu, adverbul *acum* nu are referință decât raportat la o situație, iar referința lui, în mod evident, este de fiecare dată alta.

Plecând de la teoria semnelor lingvistice, Philippe Hamon identifică trei categorii de semne – personaj: *personajul referențial*, *personajul anaforic* și *cel deictic*.

Personajul referențial, ca și semnul lingvistic corespunzător, este cel care trimite la realitate; asemenea personaje „dau efectul de real”. În retorica

clasică, ele se numesc personaje tipice. Personajele tipice reprezintă categorii de indivizi recognoscibili în realitate; ele apar în textele realiste. Cel mai frecvent întâlnite tipuri umane, în textele literare, sunt: parvenitul, avarul, arivistul, fata batrână, cârciumarul. Acestea apar inclusiv în literatura română. De exemplu, tipologia parvenitului își găsește actualizarea în personaje precum Ion, din romanul omonim, de G. Călinescu sau Stănică Rațiu, personajul romanului „Enigma Otiliei”. Primul personaj, în ordine cronologică, care ilustrează această tipologie, este, în literatura română, Dinu Păturică („Ciocoi vechi și noi”, de Nicolae Filimon), comparat, deloc întâmplător, pentru că folosește același mijloc al parvenirii, femeia, cu Julie Sorel, personajul central al romanului „Roșu și negru” de Stendhal. Punctul comun al tuturor acestor personaje este dorința unei

ascensiuni sociale și materiale, financiare, prin folosirea unor mijloace condamnabile, imorale. Tipologia avarului este ilustrată în literatura română de Moș Costache Giurgiuveanu („Enigma Otiliei”), cel care este suficient de bogat ca să fie proprietarul mai multor imobile în Bucureștiul începutului de secol XX, și suficient de zgârcit încât să facă economii drastice. Și acesta are un corespondent în literatura universală, Moș Grandet, personaj balzacian. Nu se poate vorbi despre tipul avarului, fără să se amintească de personajul lui Barbu Ștefănescu Delavrancea, Hagi Tudose. Nota comună a acestor personaje este zgârcenia, pe fondul unei situații financiare îndestulătoare. Tipologia cârciumarului este ilustrată în literatura română de personajele lui I. L. Caragiale, Leiba Zibal și Neica Stavache, din cele două nuvele realiste, cu accente fantastice „O făclie de paște”, respectiv „În vreme de

război”. Ghiță, personajul nuvelei „Moara cu noroc” de Ioan Slavici se încadrează, de asemenea, în tipologia cârciumarului, având o conotație negativă, fiind tipul de om dornic de înavuțire (rapidă) din exploatarea defectelor, a patimilor umane.

Personajele anaforice, așa cum s-a arătat, ca și semnele literare corespunzătoare, conțin în sine textul, se raportează la acesta; sunt personaje care anticipează sau rezumă textul. Un astfel de personaj este bătrâna, mama Anei, din nuvela „Moara cu noroc”, care, prin aprecierea ei din incipitul textului, că nu banul este important, ci liniștea în familie, anticipează desfășurarea ulterioară a întâmplărilor, în sensul că personajul principal își pierde echilibrul interior din cauza obsesiei pentru bani, ceea ce determină și îndepărtarea acestuia de familie. Concomitent, bătrâna este *personaj deictic*, fiind purtătoarea ideilor autorului, un personaj – *raisonneur*, prin care se exprimă autorul. În romanul „Baltagul”, Vitoria Lipan este personaj deictic, toate acțiunile ei ilustrând ideea autorului legată de necesitatea unei existențe marcate de ordine, echilibru și dreptate. Poate cel mai cunoscut personaj deictic din literatura universală este Madame Bovary, cu care autorul, Gustave Flaubert, se identifică: „Madame Bovary c'est moi”.

Ferdinand de Saussure, în celebra sa teorie asupra semnului lingvistic, consideră că acesta reprezintă o unitate între un semnificant (tranșă sonoră) și un semnificat (concept). Una dintre caracteristicile semnului este arbitraritatea lui, în sensul că nu există nimic în natura semnificatului care să impună un semnificant (un nume). Nu există nimic în natura obiectului masă, mai exact a conceptului corespunzător, care să impună numele respectiv, și nu altul. Teoria rămâne valabilă și pentru numele proprii, inclusiv a numelor personajelor literare. Pe de altă parte, într-un celebru dialog platonician, „Cratylus”, exact pe această temă, a *caracterului arbitrar sau motivat al numelor*, se susține opinia contrară. Esența doctrinei cratyliste este aceea că nimic nu este întâmplător, există relații ascunse între lucruri. Într-un univers al corespondențelor, numele nu sunt arbitrare, întâmplătoare, ci motivate, există ceva (care se sustrage poate înțelegerii noastre), care impune un nume și nu altul. Caracterul (în mod evident) motivat al unor nume este evident în cazul personajelor din comediiile lui Caragiale, aspect discutat pe larg de

criticul literar Garabet Ibrăileanu. În alte cazuri, caracterul motivat al numelui personajelor (adică o corespondență între nume și natura intrinsecă a acestuia) este mai puțin evidentă, dar cu atât mai plină de semnificații. Într-un text clasic, la care s-a mai făcut referire aici, „Moara cu noroc”, personajul principal, Ghiță, poartă, deloc întâmplător, numele unui sfânt, Gheorghe, asociat cu violența, fiind reprezentat în iconografie ca cel care se luptă cu balaurul. Evoluția (involuția, de fapt a) personajului stă sub semnul violenței, culminând cu uciderea soției, respectiv cu moartea sa, care stă sub semnul agresiunii absolute, crima.

Problemele personajului literar sunt complexe, au fost abordate de teoreticieni ai literaturii, Philippe Hamon, de la care a plecat prezentul articol, este unul dintre aceștia. Teorii asupra personajului mai au Algirdas Greimas, Roland Barthes, E. M. Forster.

Am abordat doar o mică parte din problematica personajului, prin referire la texte cuprinse în programele școlare, în speranța că prezentul articol este un instrument, pentru elevi, de înțelegere a complexității conceptului de personaj literar.

Bibliografie

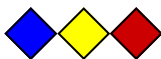
Hamon, Philippe, *Poétique du récit*, Edition du Seuil, Paris, 1982.

Lotman, Iuri, *Studii de tipologie a culturii*, Ed. Univers, București, 1977.

Saussure, Ferdinand de, *Curs de lingvistică generală*, Ed Polirom, Iași, 1998.

Prof. Mihaela Călin

ECONOMIA PRINCIPATELOR ÎN TIMPUL LUI ALEXANDRU IOAN CUZA

La înmormântarea lui Alexandru Ioan Cuza la Ruginoasa în 29 mai 1873, Mihail Kogălniceanu, rostea aceste vorbe: „Biserica zice: Deșertăciunea deșertăciunelor, totul este deșertăciune! Ei bine, îmi permit a zice cum că acest mare adevăr își are și excepția sa. Nu este în lumea aceasta totul deșertăciune, rămâne ceva statornic; rămân faptele mari care sunt nepieritoare”. Alexandru Ioan Cuza este indubitabil unul dintre cei mai importanți domnitori care prin desăvârșirea unirii celor două principate surori (Țara Românească și Moldova) a pus bazele României moderne prin reformele condiții de tensiune politică și

Istoria consemnează data de celor două principate, dar la 24 ianuarie 1862. Economia 123.700 km pătrați raportat la o locuitori, se baza pe agricultura în intern brut. De exemplu, PIB-ul 500 \$ la paritatea puterii de cumpărare din 2017.

sale profunde puse în aplicare în socială.

24 ianuarie 1859 ca momentul unirii adevărata unire avea să se producă noului stat, cu o suprafața de populație de aproape 4 milioane de proporție de 60 – 70% din produsul per capita din 1859 era echivalent cu

În spațiul avut la dispoziție, în această revistă dragă sufletului nostru, voi prezenta pe scurt reformele economice de referință ale domnitorului care au dus la propulsarea spre progres a României. Din acest moment încep transformările economice rod al reformelor sale.

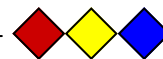
În 1863 sub guvernul lui Mihail Kogălniceanu s-a produs prima reformă importantă – **secularizarea averilor mănăstirești**. Bunurile acestor entități au trecut în proprietatea statului. Mai mult, domnitorul a instituit un impozit de 10% asupra veniturilor nete ale mănăstirilor, bisericilor, anumitor seminarii sau centre de asistență socială. Măsura adoptată în 1863, la patru ani de la Unirea Principatelor, era fundamentală pentru formarea noului stat român, deoarece, 25% din suprafața arabilă a țării aparținea mănăstirilor românești aflate sub influență preponderent greacă. Aceste proprietăți generau anual venituri de circa 7 milioane de franci (echivalenți azi cu circa 1 miliard \$) bani care luau calea străinătății și pe care călugării greci instalați în mănăstiri îi cheltuiau fără să dea socoteală autorităților și fără să aducă un folos real românilor.

„Legea secularizării averilor mănăstirești” a fost votată la 17/29 decembrie 1863 și prevedea că: „Toate averile mănăstirești închinat și neînchinat precum și alte legate publice sau daruri făcute de diferiți testatori și donatori din Principatele Unite la Sfântul Mormânt, Muntele Athos, Sinai precum și la mitropolii, episcopii și la metoacele lor de aici din țară și la alte mănăstiri și biserici din orașe sau la așezăminte de binefacere și de utilitate publică, se proclamă domenii ale Statului Român, iar veniturile acestor așezăminte vor fi cuprinse în bugetul general al statului”.

Legea rurală (Reforma agrară) din 1864 a fost o măsură luată de guvernul Mihail Kogălniceanu în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza, prin care țăranii clăcași erau eliberați de obligațiile față de boieri și erau împroprietăriți cu pământ. A fost primul pas către începerea procesului de modernizare a statului român și cu toate că a avut numeroase lipsuri, a rupt legăturile cu economia și societatea de tip feudale. Țăranii au fost eliberați de sarcinile feudale precum claca, dijma sau podvezile și astfel au fost desființate, monopolurile feudale din interiorul satelor. Loturile au fost distribuite în funcție de numărul de vite deținute. Țăranii urmau totuși să răscumpere terenurile și să achite anual o anumită sumă, timp de 15 ani. Pe de altă parte, legea stabilea plata unor despăgubiri către proprietari, la prețul pământului de atunci.

Terenurile expropriate nu trebuiau să depășească 2/3 din suprafața moșiei și nu puteau fi vândute (înstrăinate) timp de 30 de ani decât către comună sau către vreun alt satean. Prin Legea rurală din 14/26 august 1864, peste 4 milioane de țărani, au fost împroprietăriți cu loturi de teren agricol (1.654.964 hectare), iar aproape alți 60.000 de săteni au primit locuri de casă și de grădină. Reforma agrară din 1864, a cărei aplicare s-a încheiat în linii mari în 1865, a satisfăcut în parte dorința de pământ a țăranilor, a desființat servituțile și relațiile feudale, dând un impuls însemnat dezvoltării capitalismului. O bună parte din loturile necesare proveneau după cum am spus, din moșiile obținute prin secularizarea averilor mănăstirești. După reformă, țăranii au ajuns să dețină 30% din terenul agricol, restul de 70% fiind deținut de moșierime sau de stat.

Formarea sistemului monetar național și de credit era o necesitate majoră a consolidării statului național.

În Principate, circulau mai multe monede, mai vechi sau mai noi a căror echivalare sau curs de schimb nu era stabilit în clar. În acte se opera cu o monedă de cont, leul fictiv, echivalent a 40 de parale. Etalonul aur era ducatul olandez ce valora 31,2 parale. Absența unei monede emise de noul stat dădea naștere la spe-culă.

Încercările de a se crea o monedă (romanatul) au prins contur abia în 1867 când se emite decretul de înființare. Proiectul din anul 1860 stabilea, ca moneda romanatul, care era divizat în decime sau bani (a zecea parte dintr-un romanat) și centime sau bănișori (a suta parte dintr-un romanat).

Monedele din aur și argint urmau să aibă gravată efigia domnitorului pe avers, cu legenda „Alexandru Ioan I. Domnu Principatelor-Unite”, iar pe revers, armele țării, cu legenda În Unire tăriă. Proiectul nu a fost însă finalizat, pentru că Napoleon III nu a sprijinit până la capăt emiterea unei monede naționale românești, deoarece nu dorea să provoace o reacție ostilă a Imperiului otoman.

Prima apare “Banca Fonciară”, urmată de “Banca de Scont și Circulațiune”, “Casa de Economie”, “Casa pentru înlesnirea micilor agricultori și meseriași”, “Muntele de Pietate” și “Casa de Depozite și Consignații”. Ministrul ad-interim de Finanțe, Nicolae Rosetti-Bălănescu, realizează un proiect de lege pentru constituirea unei Case de Depozite și Consignații, pe care Domnitorul Alexandru Ioan Cuza îl aproba, la 24 noiembrie 1864 și astfel ia naștere Casa de Depuneri și Consemnațiuni (CDC) – viitorul CEC.

Balanța comer-excedentară, exportul milioane lei aproxima- ceea ce privește an- centul de persoane raportat la populația La o distanță de peste nu a crescut specu-

cială din 1859 era net totalizând 40, 8 tiv 13 tone aur. În treprenoriatul, pro- care aveau firme, totală era de 1,8%. 160 de ani procentul los – în jur de %.

La abdicarea sa în

10/11 februarie

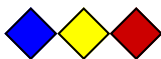
1866, Cuza lăsa o țară cu o capitală, un guvern și un viitor incert deoarece unirea fusese recunoscută pe timpul vieții sale. În cei șapte ani , s-au creat instituții, s-a consolidat tânărul stat. Produsul Intern Brut a crescut cu 11%, rezultând o creștere anuală de circa 1,5%. Datoria publică a crescut de șase ori atingând suma de peste 11 milioane lei echivalentul a 3,6 tone aur. Statul consuma mai mult decât încasa, iar acest lucru se vedea în deficitul bugetului de aproape 9 milioane lei și din creșterea datoriei publice.

Balanța comercială era totuși excedentară, iar excedentul era mai mare decât în urmă cu șapte ani atingând valoarea de 45 milioane lei (echivalentul a 14,5 tone aur). Cuza lăsa în urmă o economie mai puternică decât cea pe care a găsit-o dar și mai îndatorată în mare parte din cauza nevoilor crescânde de modernizare.

Bibliografie

1. Axenciuc, V., *Evoluția economică a României*, București, 1992.
2. Axenciuc, V., *Produsul Intern Brut al României 1862-2000*, Editura Economică, București, 2012.
3. Istoria românilor, vol. VII, *România Întregită (1918-1940)*, Editura Enciclopedică, București, 2003.
4. Popescu Dan, *Istoria economiei naționale*, Editura Continent, 2002.

Prof. Dr. Golea Pompiliu

Invitație la lectură: Cartea mea preferată

Cărțile sunt fluturi cu care zburăm prin propria noastră minte, sub bolta uriașă a testei noastre. Niciun aparat de zbor nu te-a dus atât de departe.

Mircea Cărtărescu

O poveste clasică...

Cartea mea preferată este una clasică: "Romeo și Julieta" de William Shakespeare. Știu, unii vor zâmbi condescendent: prea comun, prea previzibil pentru un adolescent, prea clasic.

Și totuși... Povestea este atât de actuală: doi tineri își găsesc sfârșitul în mod sfâșietor, pentru că părinții lor nu au avut înțelepciunea să treacă peste niște orgolii personale, și, mai ales, nu au avut timp, răbdare, empatie să-și asculte propriii copii.

Da, am discutat acest text dramatic (tragedie), la orele de limba română. Dar mai întâi l-am citit acasă, în liniștea camerei mele. Și recunosc că am fost pătruns de mesajul textului, pentru că în locul acelor tineri am fi putut fi (sau am putea fi!) oricare din noi, tinerii de azi, ai căror părinți nu se mai reunesc neapărat în clanuri, familii rivale care se urăsc, dar sunt suficient de ocupați, de preocupați de carieră și de câștiguri materiale, încât să nu mai aibă timp de nevoile, interesele, preocupările copiilor lor.

În acest text este vorba, în primul rând, despre o iubire atât de mare încât este plătită cu prețul vieții. Îndrăgostitul (Romeo) își vede iubita, crezând că e moartă, și decide că nu mai are de ce să trăiască. Julieta, revenindu-și după efectul licoirii, își vede iubitul agonizând și decide că pentru ea, singura soluție este moartea: de ce să mai trăiești dacă cel drag nu mai e? Ce mai poate fi lumea, când celălalt reprezintă întreaga ta lume?

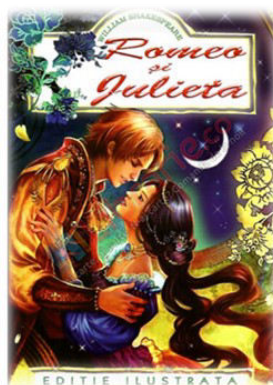
Dar acest text nu este numai despre iubire, mai este și despre alte valori: despre prietenie. Atât de mult și-a iubit Romeo prietenul, pe Mercutio, încât s-a răzbunat în mod crunt pe ucigașul aceluia, devenind el însuși un ucigaș, periclitându-și nu doar libertatea, ci și propria fericire. Prietenia este, desigur, tot o formă de iubire, sublimă, ca orice iubire.

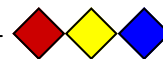
Din întreaga piesă, personajul meu pref-

erat este părintele Lorenzo, om al bisericii, preot și confident, care îi cunună pe cei doi îndrăgostiți în secret, pentru a-i feri de comportamentul răzbunător al adulților. Un alt exemplu de prietenie. Și înțelegere. Și înțelepciune. Ne-am aștepta de la un adult, și om al bisericii pe deasupra, la altă atitudine: să-i fi certat pe cei doi "vinovați", să-i fi denunțat părinților, să le țină o lungă prelegere despre ascultare, supunere, umilință... Dar părintele ce face? Devine aliatul lor, cu înțelepciunea lui supremă înțelege că iubirea este valoarea absolută, nimic nu este deasupra ei, nici ascultarea părinților, nici o fericire ulterioară, iluzorie.

Îmi place această carte pentru că ea face ca moartea să nu mai pară așa de înspăimântătoare. Sunt în viață lucruri mult mai îngrozitoare decât moartea. Așa este lipsa de înțelegere a părinților pentru problemele copiilor. Sau lipsa de comunicare. Sau violența extremă, care poate ajunge la crimă. Ori impunerea propriei autorități, din postura de părinte. Acestea sunt doar câteva din problemele pe care le ridică această tragedie. Oricine a auzit această poveste de dragoste. Sunt atâtea ecranizări, unele mai tradiționale, altele mai moderne. Această poveste de dragoste este cunoscută de toți, de aceea, consider, este mare păcat să nu citim textul original, cel scris de marele dramaturg William Shakespeare și să ne bazăm doar pe interpretări. Îmi doresc ca prezentul eseu să fie o invitație la lectură pentru oricine îl citește.

Mihai Brînză, Clasa a XI-a A
Prof. Mihaela Călin

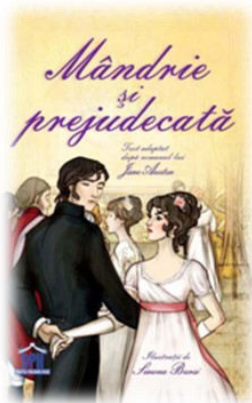

O iubire perfectă

Cartea mea preferată se numește „Mândrie și prejudecată” și este scrisă de Jane Austen.

Îmi place această carte, în primul rând, pentru că este vorba despre iubire, o iubire, în final, împărțită. Este vorba în text despre o familie (Bennet) în care sunt numai fete, cinci. Ele sunt tinere și își doresc, ca orice fată din secolul al optsprezecelea, să se căsătorească, realizând o „partidă” cât mai bună, adică își doresc căsătoria cu un bărbat de familie bună, arătos și nu în ultimul rând bogat. Dintre tinerele fete se individualizează puternic Elizabeth, un alter ego al autoarei, personaj raissonneur, voce a autorului, purtătorul ideilor acestuia. Ea este o tânără cultă, citită, foarte rafinată dar și foarte liberă în gândire, este un model pentru orice tânără, indiferent de epocă. Ea imbină armonios intelectul (rațiunea) cu sensibilitatea (simțirea), ca să ne referim la un alt roman celebru al autoarei. Unul dintre mesajele subsidiare ale textului este acela că omul este o personalitate complexă, formată din intelect și din sensibilitate. Cele două laturi trebuie armonizate, fără ca una să o excludă pe cealaltă.

Cuplul Elizabeth – Darcy se află în centrul romanului. Bărbatul este fermecător. Dacă familia fetei este de condiție modestă, el aparține unei familii de nobili, prin urmare i se prevede o căsătorie „strălucită”, cu o tânără de aceeași condiție. Dar pentru că Darcy este nu doar foarte deștept și cultivat, dar și lipsit de prejudecăți (în final) el alege să-și urmeze vocea inimii. Titlul textului se referă, cu siguranță, la atitudinea personajului masculin înainte să fie transformat de iubire. La început, el este *mândru* (de condiția lui socială și cea intelectuală, în mod evident superioare altora), dar în egală măsură are și *prejudecăți*, legate de posibilitatea unei fete de condiție modestă de a se ridica la nivelul pretențiilor sale. Iubirea schimbă totul. Dintr-un tânăr mândru și plin de prejudecăți, el se metamorfozează sub influența iubirii într-un bărbat generos, iubitor și amabil.

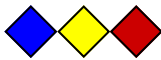

Cartea nu este numai despre iubire (nu că acest lucru ar fi puțin). Ea este despre mult mai multe. Este despre caractere umane. Fiecare dintre cele cinci surori este puternic individualizată. Jane este delicată, Lydia este exuberantă dar superficială, Mary este tocilara care nu înțelege sub nicio formă rolul sensibilității, Catherine este anostă iar Lizzy, personajul principal, este superioară datorită unei înțelegeri a vieții, în toată complexitatea ei. Și celelalte personaje sunt construite magistral și atât de verosimile și de valabile și azi. Doamna Bennet este femeia casnică, pentru care singura satisfacție este să-și vadă fetele măritate. Domnul Bennet este bărbatul, capul familiei, ironic și bine intenționat, înțelept dar ineficient...

Îmi place această carte pentru finalul ei liniștitor, ca cel al unui basm. Răbdarea și delicatețea sunt răsplătite. Mesajul cărții este încurajator: iubirea triumfă. Îmi place ideea centrală a cărții: orice fată modestă poate avea un viitor strălucit, atât timp cât își întemeiază existența pe cinste, onoare, responsabilitate. Și nu în ultimul rând îmi plac personajele, nu doar cele centrale, ci și cele secundare, cu defectele lor, personaje atât de spumoase, ca rupte din viață.

Roxana Ardeleanu, Clasa a XII-a A
Prof. Mihaela Călin

Poeții sunt doar interpreți ai zeilor.

Socrate

Gânduri

Mă gândesc că iarna vine fără tine
Și ne ninge timpul c-un anost destin...
Din troiene-ntinse să câpim ruine
Cu povara vie-a unui veșnic chin !

Mă gândesc, potopul alb îneacă zarea,
Și-s pierdut în aburii imperiului de stei...
Se citește-n umbra, ninsă, disperarea,
Și revolta albă ninge-n ochii tăi...

Mă gândesc că timpul e pierdut în mine,
În abis de ființă sigur și uitat.
Bântuie uitarea, ne unesc destine...
Ce mi-e scris și ție ce îți este dat...

Mă gândesc că iarna ne-a unit în ghețuri,
Înălțate-n piscuri până în țării...
Risipit, conturu-ți, se topește-n cețuri
Bântuind cu noapte, veșnic, ochii-mi vii...

Furtuna

Se iscă furtună pe stânci
În seara ce cade adâncă,
Se stinge un pas peste luncă
Și-i vaier în codrii adânci...

Făpturi răvășite curg mute
Cu ploaia în ropot turbat,
Pădurea cu văluri cernute
În camera mea s-a mutat...

Un stâlp c-o lumină spectrală
Îmi țese fantome de fum...
De spaimă făptura mi-e goală...
Privesc cum se năruie-n drum...

Furtuna se mistuie-n stele,
Ascunse în lanuri de nori...
Privesc mut cum visele mele
Se năruie-n ploaia din zori!

Și a venit Decembre...

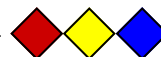
Și a venit Decembre cu vise toarse-n cețuri,
Strângând în dalba-i coamă colinde și eresuri,
Ne-a potopit cu albul topit în zarea mată,
Pierdut printre coline cu haina destrămată,
Ne-a nins cu nostalgia zăpezilor uitate
Și cu promisiunea de clipe fermecate,
Când regăsim la geamuri un zâmbet și un tril,
Duiosul glas al mamei și sufletul copil!

Nopti de cleștar

Îmi aștern noaptea cu stele
Peste bolta ființe mele
Și-mi aștern culcușul nins
Peste ciur de vise-ntins...
Ca să le cuprind în mreață
Când stă ochiul prins sub coajă.
Și-mi slobod flota de ceață
Peste unde de speranță...
Lin vâslesc în barca lunii
Și-mi zâmbesc din stof străbunii...
Cerul meu, un dor sub geană,
Frânge timpul stins pe rană.
Și-n ecou de necuprins
Ține farul viu aprins!
Nopti cu inima pulsând
Port în margini de cuvânt;
Să-mi brodez ființa cu ele,
Perle strânse-n nopti cu stele!

Mona Mureșan—Zamfirescu

Lacrima mării

Când vreau liniște,
Ma gândesc la mare.
Când mi -e dor de tine,
Ma gândesc la mare.

Când vreau sa-mi aduc aminte cum mă
strângeai în brațe,
Mă gândesc la mare și la valurile ei.

Când îți uit mirosul,
Marea mi-l aduce aminte.

Și de când nu te mai am pe tine,
Mi-a mai rămas doar marea.

Acum sunt una cu marea,
E liniște și pace,
ești și tu,
Doar noi doi pentru totdeauna.

Inimă arsă

Îmi este frica sa mai iubesc,
De teama de a nu-mi pierde mințile.
Când iubești te transformi,
In cea mai vulnerabila versiune a ta.

Iubirea, te poate face sa te simți,
În al nouălea cer,
Dar și sa te simți ca în iad.

Eu am încetat sa mai iubesc.
Eu prefer sa nu mai am milă,
Sa nu mai simt durere,
Sa nu ma mai doară inima,
Pentru că știi de ce?

Inima mi-a fost arsă și după
aruncată
lângă celelalte!

Piesă de teatru

Sunt un actor grăbit,
Intru pe scenă plin de emoție și culoare,
Plâng, râd, țip, și îmi pun sufletul în fața
oamenilor.

După ce am pictat sala cu emoții,
Aștept aplauzele, lumea ma adoră,
Dar ei nu știu ce se întâmplă în spatele cortinei.

După piesă, ma duc în cabină, acolo
îmi îngrop personajul, și plec.
Îmi iau o cafea fierbinte și fumez o țigară
la colțul clădirii.
Ce suntem noi, actorii, o multitudine de
personaje, cărora noi le dăm viață și
pe care tot noi îi îngropăm.

Tu

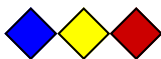
Tu
Mi-ai desenat visele,
Mi-ai colorat visele.

Tu
Ai adus culoare în sufletul meu,
Culorile pe care le doream mereu,
Încercam sa visez în culori, dar era greu.

Tu
Mi-ai dat o pată de culoare,
Suficientă pentru a picta în zare.

Tu
Ești culoarea mea favorită,
Muza mea preferată,
Fericirea și pacea mea infinită.

Alexandru Stoleru, Clasa a XI-a B
Prof. Daniela Barna

O poveste din bucătărie

Pe scăunelul din lemn de abanos de lângă sobă ședeau bunicul și nepoțica. Din cuptor ieșeau aburi fierbinți. Bunica pusese la copt pâinea. Nepoțica urmărea afară, pe geam, jocul puzderiei de fulgi, așternută în clăi, cușme pufoase pentru grâne. Bunicul privea galeș spre foc și răsfoia paginile unei cărți de povești.

- Mi le-ai citit pe toate, bunicule!

- Chiar pe toate?

- Da! Da! Chiar pe toate! Abia ai sfârșit-o pe aceea cu cerbul fermecat! Spune-mi o poveste nouă !

- Știi, tu, fetița mea, poveștile vin de obicei una după alta, dar nu știu cum se face, că acum nu îmi vine niciuna în minte!

În bucătărie era cald și bine. Ceainicul pus pe plită începu să pufăie ca o locomotivă: Phu! Phu! Farfuriile din dulăpior zdrăngăneau emoționate, cratițele se atingeau una de alta într-un dans zgomotos. Mătura dansa și ea după ușă cu vâtraiul. Oala de lut în care bunica făcuse cu două picioare zdravene și policioară zornăiau și ele un cântec insulă exotică. Din sobă, focul scotea lumea, pus numai pe hârjoană.

- Nu e frumos, focule! În displac ghidușiile tale!

- Cum e găleata, se vâri în e o persoană foarte instruită, căci în lumea .

pusese la prins iaurtul, nu știu cum se țopăia de mama focului. Lighenele de pe ciudat, cu ecou de tradiție tribală dintr-o limbi roșiatice și se strâmba la toată Indignată, o oală de lut se băgă în seamă : bucătărie sunt persoane distinse cărora le

vorbă o cană de pe policioară. Domnia sa drumul până la fântână vede de atâtea ori

- Da! Da! sunt de acord cu tine, mormăi nemulțumită mătura. Deși nu sunt prietenă bună cu găleata, căci mi se pare un pic cam încrezută, nu pot să nu spun că e o persoană de soi bun!

- Eu, întră în vorbă un samovar vechi de când lumea, am avut o viață foarte zbuciumată. Anii tinereții mi i-am petrecut, cu amar de vreme în urmă, în casa unui negustor. Eram la mare cinste pe atunci, nu umbla cu mine decât doamna cea mare, atunci când turna ceai în cești aurite... Pe vremea aceea eram și eu pe de-a-ntregul aurit, ca surorile mele, ceștile, și eram încrustat cu pietre prețioase de toate soiurile... Cât despre drumuri, făceam destule prin castel! Ce camere pline de bogății, aur și nestemat îmi văzură ochii, numai minunății în toate părțile! Dar soarta mi-a fost potrivnică... Într-o zi, slujnicuța a uitat ușa bucătăriei deschisă, iar ștregarul de băiat al lăptăresei a reușit să se strecoare în palat și să mă fure. De acolo am ajuns la meșterul aurar, dar nici aici n-am zăbovit prea mult. Mi-au răpit strălucirea dându-mi jos poleiala și mi-au smuls giuvaierurile, zvârlindu-mă apoi în stradă. De acolo, un soldat, făcându-și milă de tristețea goliciunii mele m-a luat cu el. Dar bravul ostaș căzu răpus pe front și am rămas fără căpătâi din nou. Am rătăcit așa din mână în mână, am îmbătrânit, m-am urâțit, până am ajuns în casa unde mă aflu acum. Și mi-am găsit în sfârșit liniștea, să știți, am parte de o bătrânețe cu multă pace. Toate cratițele și farfuriile au zăngănit emoționate... Un borcan cu dulceață, de emoție, a căzut de pe dulap și s-a spart.

- Apoi, dacă e vorba de obârșie nobilă, să știți că și eu am fost la înălțime, se grăbi să intre în vorbă o farfurie de porțelan, acum mult uzată și ciobită pe margini. Cândva eram sclipitoare și aurită, cum fu odinioară samovarul. Stăteam cât îi ziulica de mare într-un dulap din lemn de mahon, lângă statuete de porțelan și servicii de cafea din faianța cea mai fină. Dar viața mea tihnită n-a durat mult. Într-o bună zi am căzut de raft și m-am accidentat. Cum nu mai eram așa strălucitoare ca înainte am ajuns la bucătărie, de acolo într-o prăvălie de antichități, până când am poposit aici... și după cum vedeți nu am mai plecat.

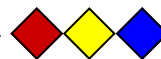
Ca prin minune, focul din bucătărie își mai opri pălălaia și toate glasurile mărunte încetară. Liniștea se lăsa, deasă, o dată cu stururile trase. Nepoțica, tolănită în brațele bunicului întrebă mirată:

- Ce-a fost asta !

- Vezi bine că a fost o poveste...Nu ți-am spus că nebunaticile astea vin pe negândite!? Vezi bine, cum a fost și asta de acum ! Nici n-am băgat de veste și intrat-am în poveste!

- Acum, haideți la masă! Îi îmbie bunica! Pita s-a făcut!

În bucătărie era acum cald și bine... cum bunica a mai băgat un braț de surcele în sobă, focul începu din nou să se strâmbă și vorbăria s-a iscat iarăși. Tiptil, în bucătărie, și-a îndreptat pașii de catifea, o nouă poveste...

O poveste cu un iepuraș...

A fost odată ca niciodată, în depărtate vremuri, pe când stăpâna pământul o lume lacomă, nepăsătoare și rea, din care dragostea pierise, un iepuraș cu blănița albă, drăgălaș nevoie mare, având în piept o inimă iubitoare ce tresărea la fiecare freamăt, se înfiora la orice adiere!

Dar atâta rău stăpâna pământul încât zănele și făpturile gingașe ce vegheaseră până atunci la cumpăna lucrurilor, s-au îndepărtat în Lumea Poveștilor, acolo unde doar scriitorii ajung și ne aduc de acolo tolba cu minunății.

Pădurea de Argint ce stăpâna cuprinsurile ascundea în luminișuri un lac tainic, cu unde de cleștar, unde iepurele făcea mereu popas, privind în oglinda apei cerul ce se reflecta pe oglinda-i mată. Și strălucitoare, o stea de smarald auriu, îl învăluia într-o lumină caldă, pâlpâind cu intermitențe ca și cum i-ar fi vorbit.

De nopți întregi, iepurașul privea îi bătea tainic și intens la fiecare ivire a sa pe imobilă a lacului.

- Frumoasa mea stea strălucitoare, se fii lumina vieții mele, dă-mi bucuria de a mă tremurătoare!

fermecat steaua care strălucea feeric și inima undele nemișcate ale cerului și pe oglinda

tângui el, coboră din țării, ridică-te din ape și desfăta în curcubeul razelor tale

Dar steaua pâlpâia discret fără să răspundă... Și zilele treceau, iar dragostea iepurașului devenea văpaia care-i mistuia sufletul.

După îndelungi șovăieli alergă la bufniță, înțeleapta pădurii, să-l îndrume și să-l povățuiască.

-Eu nu știu ce sfat să îți dau. Cerul cu stele e departe. Nu știu cum te-ai putea avânta în țării... aripi nu ai... nici puteri peste presus de fire... Dar cred că vrăjitoarea din coliba de la marginea pădurii bânuite te poate ajuta.

Și iepurele lua din nou cărările la pas, străbătând labirintul de verdeață, până când, pitită între ramuri de muri, zări un bordei amărât acoperit de bălării. O cățelușă neagră și pricăjită rânji spre el colții amenințător, vestindu-și stăpâna de sosirea unui intrus.

Se ivi când se deschise ușa, o mogâldeată adusă de spate care întinse către el o mână scheletică, încărcată de inele.

-Măi, Iepurică fără frică! Mare curaj ai avut să străbați pădurea asta blestemată. Dar dacă tot ai ajuns până la mine, spune-mi, cu ce-ți pot fi de ajutor?

-O, întunecimea ta, eu care am în piept o biată inimă de iepure, temătoare și tremurătoare ca flacăra lumânării, port în suflet o patimă nestinsă pentru o stea strălucitoare. Așa semează luminează întinderile de satin ale cerului și se reflectă apoi pe oglinda lacului... Și e nespus de frumoasă. Și cu cât mi se pare că e mai departe, cu atât o iubesc de tare!

-Vai, tu ești un iepuraș îndrăgostit! Trebuie să ai o inimă vrednică din moment ce cuprinde în ea atâta iubire! Dacă ai ști câte inimi de piatră am întâlnit! Sunt gata să te ajut! Dar vreau în schimb inima ta!

-Păi cum să-ți dau inima mea, bătrână vrăjitoare, asta înseamnă că o să mor... și n-o să ajung niciodată să-mi strâng steaua în brațe!

-Dacă vrei! Dacă nu, să știi că am destule treburi pe cap, grăbește-te! Ți-am promis c-o să-ți găsești steaua, eu nu spun minciuni, grăbește-te!

Si iepurașul fu de acord în cele din urmă, iar vrăjitoarea îi dădu o licoare magică și apoi îi puse inima într-un clondir de cleștar. Apoi îl aruncă pe marginea lacului, acolo unde, de sus, veghea luna peste întinsuri.

-Aici, iepurașule, o să-ți întâlnești steaua. Până la urmă nu am încheiat rămășagul degeaba...

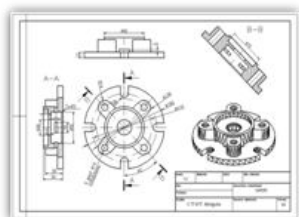
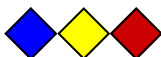
Steaua pe care iepurașul o iubea atât de mult, văzuse totul din țării, și o lacrimă caldă, de pe obrazul ei căzu peste iepurașul care se trezi pe dată ca dint-un somn. Și mare îi fu bucuria când își văzu steaua, o fecioară diafană în straie de rouă, luându-l cu grijă în brațe și purtându-l în țării, acolo unde nu există nici timp, nici moarte.

Și să știți că povestea asta e adevărată! Mi-a spus-o la gura sobei motanul meu alb ca neaua cu ochi verzi! Iar motanul meu nu minte nicicând! Poate doar că a legat prieteșug cu șoarecii!

Întâmplări povestite de
Mona Mureșan - Zamfirescu

Prof. Mona Mureșan—Zamfirescu

*Pregătirea practică la agentul economic,
primul pas către exercitarea cu succes a profesiei*

„Meseria este brătară de aur” spune un vechi proverb românesc, iar în zilele noastre, instruirea și transmiterea cunoștințelor către elevi se face într-un cadru instituțional organizat, sub îndrumarea cadrelor didactice de specialitate. Dezvoltarea și bunăstarea unei țări depinde de calitatea educației și formării profesionale a elevilor, deoarece numai prin intermediul unor profesioniști bine pregătiți în domeniile lor de activitate, care să susțină și să contribuie la creșterea atractivității economice. Școala și calitatea educației este una dintre principalele bogății ale societății, acestea punând, în primă instanță, bazele unei economii competitive.

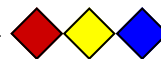
În ultimii ani a fost dată uitării importanța învățământului profesional sub forma școlilor profesionale, acele școli care pregătesc viitorii meseriași printr-o specializare adecvată calificării alese. Cu toate acestea, avantajele alegerii învățământului profesional sunt atât de partea elevului, care are posibilitatea de a-și continua studiile dacă dorește acest lucru, și de a avea și un loc de muncă. În acest context, Liceul Tehnologic „Nicolae Titulescu” Medgidia a adăugat portofoliului său de agenți economici parteneri, în anul școlar 2018-2019, Șantierul Naval Damen Shipyards Mangalia.

Damen Shipyards (fost Șantierul Naval Mangalia) este un mare producător/ restaurator naval din România, ce are ca activitate principală construcțiile și reparațiile de nave (în special mineraliere și petroliere), fiind unica unitate specializată și în repararea tehnicii de război naval din România. Se întinde pe o suprafață de 1,165,000 m² și deține 3 docuri uscate, dană de 2 kilometri lungime, executând și alte lucrări ce se realizează în spații acoperite.

Astfel, elevii clasei a XI-a învățământ profesional cu calificarea de „Sudor” au efectuat un stagiu de pregătire practică de 5 săptămâni în cadrul Șantierului Naval Mangalia, obținând un certificat de atestare a experienței dobândite de-a lungul celor 150 de ore de activitate la acest important agent economic. Rezultatele benefice ale acestui parteneriat s-au concretizat în încheierea de contracte de muncă cu 7 dintre cei astfel pregătiți în timpul perioadei de practică.

Parteneriatul cu acest agent economic s-a constituit într-un exemplu de bună practică pentru Liceul Tehnologic „Nicolae Titulescu”, ce servește și va servi și pe viitor ca pol al punerii efective în aplicare a tot ceea ce elevii noștri dobândesc prin cunoștințele teoretice și practice însușite în instituția noastră de învățământ.

Andreea Popoiu, Clasa a XI-a A
Prof. Ingrid Kober

Tradițiile sunt indicatoare care conduc adânc în subconștientul nostru.

Elle Goodman

Ia: o comoară națională autentică

Dacă în urmă cu câțiva ani era ceva ieșit din comun să vezi pe stradă sau la un eveniment o persoană îmbrăcată în haine inspirate din costumul tradițional popular românesc, astăzi însă situația este cu totul alta, căci stilul etno a căpătat tot mai mulți adepți, iar oamenii au înțeles că aceste elemente nu reprezintă doar niște simboluri arhaice ci sunt și extrem de frumoase.

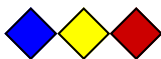
Cea mai răspândită piesă și cea mai reprezentativă pentru cultura noastră populară în materie de vestimentație este ia, celebra ie pe care a trebuit să o aprecieze și să o promoveze mai întâi marile case de modă din afară pentru a ajunge să fie apreciată și la noi. Ia a cucerit publicul de la noi și de peste hotare prin calitatea deosebită a materialului, prin croială, prin motivele florale și prin atenția la detalii. Să nu uităm ca **ia tradițională** este cusută manual, de aceea modelul este foarte variat și bluzele sunt de multe ori unicate. Chiar dacă prețul unui astfel de articol este mai mare, el reprezintă garanția calității. Stilului Etno îi corespund așadar acele elemente desprinse din motivele și formele regăsite în costumele naționale, de la noi sau din alte culturi. Astăzi facem referire doar la țara noastră, căci bogăția de elemente regăsite aici este inclusă și în creațiile atelierului nostru.

Atunci când nu este preluată o piesă de vestimentație, sunt preluate fie croiala fie motivele cusute. La costumul tradițional românesc se regăsesc în principal motivele florale în culori vesele, în special roșu și verde. Acestea sunt transpuse acum pe articole vestimentare mai moderne, dar care păstrează în general ceva din aerul pur românesc. Astfel, pot fi cusute – în general manual – flori sau înlănțuiri de figuri geometrice pe diverse tipuri de haine, precum bluze, geci sau veste din denim, pantaloni, sau chiar pe genți ori curele.

Izabela Maria Cornea, clasa a X-a C

Prof. Jenica Sava

Cuvintele care nu sunt urmate de fapte nu valorează nimic.

Esop

Acta non verba

... spune un vechi proverb latin, adică: fapte, nu vorbe. După părerea mea este unul dintre cele mai înțelepte proverbe existente. Nu numai din limba latină, română sau engleză, ci în toate limbile Pământului. (Poate chiar și a planetei Marte; sunt convinsă că, dacă marțienii există, au și ei acest proverb.) Promisiunile sunt doar niște vorbe aruncate în vânt, dacă nu le putem împlini. Cu sute de ani în urmă, nu existau contracte și acte de garanție; puteai să ai încredere în cuvântul celui de lângă tine, știind că acesta își va onora promisiunea făcută; consecințele vorbelor aveau să fie faptele conform acestora. În ziua de azi, însă, încrederea a dispărut, pentru că toți au fost „țepuiți” de vorbele dulci și atrăgătoare ale celor care se pricep să vrăjească prin cuvintele lor. În lumea afacerilor, de exemplu, totul se bazează pe contracte și hârtoage bine puse la punct. Dar chiar și așa se fură, se minte, nimeni nu respectă cuvântul nimănui. despre care toți vorbim cu călcâiele aprinse, În lumea amoroasă, cuvintele au o mare greutate; totuși, poți să-i spui persoanei de lângă tine că o iubești în fiecare minut, dar dacă nu poți să-i demonstrezi asta prin fapte, vorbele sunt egale cu zero. Chiar și în lumea noastră, a copiilor, se întâmplă la fel: îi spunem mamei că ne facem curat în cameră imediat cum ajungem de la școală și apoi ne punem la lecții ca să putem ieși afară după ce ne-am terminat toate treburile. În schimb, imediat cum ajungem de la școală, ne trântim în patul întors pe dos și facebook-im vreo două ore, abia apoi ne ridicăm înceet și ne gândim să vedem ce teme avem. „Fapte, nu vorbe!” – asta le cerem tuturor; interesant ar fi să încercăm și noi să ne ghidăm după acest proverb.

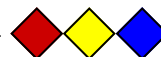
Alexandru Bălănică, Clasa a IX- a B
Prof. Zaharia Elvira

ACROSTIH

ECOSISTEM
CHEMARE
OCROTIRE
LEGĂMÂNT PENTRU URMAȘI
ORIZONT NECUGETAT
GĂSEȘTE-ȚI LIBERTATEA
IUBIREA ȘI RESPECTUL
ELIBERÂNDU-TE DE TEAMA POLUĂRII.

Melisa Ozsavman, Clasa a X-a C
Prof. Jenica Sava

Nimeni nu poate prinde ceasul trecător...

Duiliu Zamfirescu

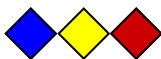
Ce știm despre ceas?

Ceasul este atât de comun și atât de indispensabil în zilele noastre. Dar nu a fost întotdeauna așa. Iată 10 lucruri ce ar trebui știute despre ceas:

1. Ceasul este un instrument de măsurare a timpului și a fost inventat încă din antichitate.
2. Primul ceas a fost obeliscul. Acesta este un ceas solar inventat de vechii egiptenii. Obeliscul folosea lumina soarelui și umbra pentru a putea arăta în ce moment al zilei se aflau.
3. Primul ceas public a fost construit la Milano și așezat în piața orașului în anul 1335.
4. Următorul pas în evoluția ceasului este clepsidra. Prima atestare a acesteia datează din anul 1328, într-o pictură a pictorului italian Ambrogio Lorenzetti.
5. Până în secolul al XIV-lea, în casele oamenilor nu există ceasuri.
6. În 1510, un lăcătuș german pe nume Peter Henlein, inventează ceasul de buzunar. Acest ceas însă avea doar o limbă și arăta doar ora nu și minutele. De asemenea nu avea un geam de protecție.
7. În anul 1577 este inventată și limba ce arată minutele. Aceasta a fost inventată de către Jost Burgi.
8. În 1787 este inventat și primul ceas cu alarmă. Inventatorul lui se numea Levi Hutchins. Singurul defect al ceasului era că suna doar la ora 4a.m.
9. Ceasul de mână a fost inventat în timpul primului Război Mondial. Primul om care a purtat un ceas de mână a fost fizicianul francez Blaise Pascal
10. După ani și ani de evoluție, în zilele noastre putem găsi diferite tipuri de ceasuri, cum ar fi : ceasul solar, clepsidra, lumânarea gradată, ceasurile mecanice, ceasurile electromecanice, ceasurile electronice, ceasurile atomice, de perete, de buzunar, deșteptătoare, pentru scufundători, pentru șah, pentru piloți și chiar și ceasuri astronomice.

Robert Cernisov, clasa a XII-a A
Prof. Elvira Zaharia

♦ **Susținerea financiară de 200 lei/lună** pe care o primesc toți elevii admiși, prin programul „Bursa profesională”, derulat de Ministerul Educației Naționale..

♦ Elevii pot beneficia și de alte forme de sprijin acordate de partenerul

de practică, conform contractului de practică semnat de unitățile de învățământ împreună cu agenții economici.

♦ **Pregătirea practică este organizată atât în școală, cât și la angajator, iar programul de pregătire este stabilit de școală împreună cu angajatorii.**

♦ **În cei 3 ani de studiu, tinerii vor face practică la companii și firme, unde vor învăța meseria aleasă de la cei mai buni în branșă.**

♦ **La absolvire, fiecare elev primește un certificat de calificare profesională cu care se poate angaja atât în România, cât și în orice altă țară a Uniunii Europene.**

♦ **După finalizarea cursurilor, elevii își pot continua studiile în cadrul unui liceu, însă pot decide și să lucreze în același timp. Cei care doresc să-și continue studiile se pot înscrie la liceu, zi, din clasa a XI-a, sau la seral, în baza certificatului de absolvire a**

OFERTA EDUCAȚIONALĂ 2020—2021

ȘCOALĂ PROFESIONALĂ DE 3 ANI

	Domeniul	Calificarea profesională
1	Mecanică	LĂCĂTUȘ MECANIC PRESTĂRI SERVICII
2		SUDOR
3		MECANIC AUTO
4		TINICHIGIU VOPSITOR AUTO
5	Industria textilă și pielărie	CONFEȚIONER PRODUSE TEXTILE

Liceu de zi

	Domeniul	Calificarea profesională
1	Economic	TEHNICIAN ÎN ACTIVITĂȚI ECONOMICE

Dacă ai absolvit 10 clase de liceu sau școala profesională, și dorești să continui studiile, te așteptăm la LICEU SERAL CLASA a XI-a

	Domeniul	Calificarea profesională
1	Mecanică	TEHNICIAN MECANIC PENTRU ÎNȚEȚINERE ȘI REPARAȚII
2	Industria textilă și pielărie	TEHNICIAN DESIGNER VESTIMENTAR

Dacă ai absolvit liceul, dar NU ai luat EXAMENUL DE BACALAUREAT, te așteptăm la ȘCOALA POSTLICEALĂ

	Domeniul	Calificarea profesională
1	Comerț	AGENT COMERCIAL

“Întăriți trupul vostru prin muncă și mintea voastră prin studii.”

SOCRATE

♦ 20 săli de clasă

♦ 2 laboratoare de informatică

din care 1 laborator AEL și 1 laborator Informatică, 1 laborator de chimie, 1 laborator de fizică și electrotehnică

♦ **Ateliere amenajate:**

Un atelier de electrotehnică, 1 cabinet/ atelier de confecții textile și tricotate

Două ateliere de lăcătușerie

Un atelier de sudură ultramodern sponsorizat de DMHI Mangalia

Un atelier

de tinichigerie

♦ Amfiteatru spațios

♦ Centrul de documentare și informare Alfa & Omega

♦ Bază sportivă cu 1 teren de volei/ fotbal/ baschet și o sală de sport spațioasă

♦ Cabinet de asistență medicală

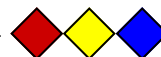
♦ Un cabinet psihopedagogic;

♦ Rețeaua termică schimbată

♦ Camere de luat vederi în spațiul școlar și în proximitatea școlii, pentru siguranța elevilor și a personalului din unitate

♦ Un campus școlar în construcție

PROIECTE DERULATE
SAU ÎN CURS DE
DERULARE

**Proiectul
Național-
ROSE**
Învăță azi,
câștigă
măine!

**Proiectul
Național-
Baterel și**

Lumea NON-E
Educație
ecologică în
școală

**Proiectul
Național-
ECO** provocarea
Reciclare
pentru protejarea mediului

„Părinți
responsabili,

Proiectul POSDRU „Construim
împreună viitoarea ta carieră
profesională”

„„Încotro? Ai nevoie de
busolă?”

Investește
în oameni!

„Invitație la
sănătate”

„Știu, vreau, pot!”

PARTENERII NOȘTRI DE
PRACTICĂ

- S.C. Vestatex Di-
vers S.R.L. Medgid-
ia
- S.C. Delta Star Lex
S.R.L.

LICEUL TEHNOLOGIC
“NICOLAE TITULESCU”

- S.C. Fer-

rastellmod S.R.L.

- S.C.

VINO SĂ SPUI **“PREZENT”** LA TITULESCU

Impex An-
nona S.R.L.

- S.C. Sterk Plast S.R.L.

- S.C. Foișor Com S.R.L.

- S.C. Alconst Design
S.R.L.

Tel: 0341-806514 Fax: 0241-
811936

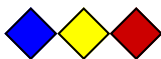
- S.C. Turbo Motor S.R.L.

“Întelepciune este puterea de a
pune timpul și cunoștințele
noastre la bună folosință”

Thomas John Watson

Prof. Codruța Petrescu

Activitățile noastre***Târgul de toamnă***

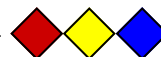
Toamna este asociată cu bogăția, abundența. Și pentru că, firesc, bogăția naște generozitatea, ne-am propus să împărtășim din preaplinul darurilor toamnei și preaplinul sufletului nostru, celor de lângă noi.

Elevii Liceului Tehnologic „Nicolae Titulescu” Medgidia împreună cu profesorii diriginți au organizat vineri, 8 noiembrie 2019, tradiționalul „Târg de toamnă”. Evenimentul a fost precedat de un spectacol artistic coordonat de doamnele profesor Țapu Marinela și Barna Daniela, în care elevi talentați ai liceului au pregătit, spre încântarea spectatorilor, un program care a cuprins: cântece populare românești – celebrul „Cântec din Bucovina” interpretat de Nijloveanu Aurelia și Costea Ana-Maria, „Foaie verde viorea”, un cântec de dragoste a cărui interpretare plină de sensibilitate a elevei Radu Tabita a entuziasmat publicul; alături de aceste momente, elevele Anti Ionela Cristina și Șlepac Loredana au recitat „Rapsodii de toamnă”, cunoscuta poezie scrisă de George Topîrceanu, prin care poetul salută în stilul său umoristic și nostalgic sosirea anotimpului împlinirii naturii, dar și al stingerii acesteia. Spectacolul s-a încheiat cu o suită de dansuri populare românești care au însuflețit atmosfera. Și, pentru că „vremea strânsului hotărăște soarta omului”- cum spune un proverb românesc, *Târgul de toamnă* a fost un bun prilej pentru ca elevii să-și demonstreze hărnicia și iscusința în amenajarea celor mai atractive standuri cu obiecte tradiționale și preparate de sezon.

Ca în fiecare an, *Târgul de toamnă 2019* s-a bucurat de un real succes, fiind considerat de elevi o activitate atractivă, în care aceștia s-au implicat cu interes și cu plăcere.

Activitatea a fost un prilej de a ne simți aproape, ca într-o mare familie! S-au împletit muzica, dansul, veselia, plăcerea savurării deliciilor pregătite de mâinile pricepute ale mamelor noastre.

Mulțumim tuturor elevilor și părinților care s-au implicat în organizare!

Ziua Armatei Române

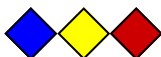
Elevii Liceului Tehnologic „Nicolae Titulescu” Medgidia, coordonați de profesorii Golea Pompiliu, Țapu Marinela și Barna Daniela au organizat, în data de 24 octombrie 2019, în spațiul Centrului de Documentare și Informare al școlii, activitatea „Armata Română – un model pentru tineri”, activitate prilejuită de sărbătorirea Zilei Armatei Române.

Bucurându-se de prezența câtorva invitați de seamă – colonel Remus Macovei, președintele Asociației „Cultul Eroilor-Regina Maria”, filiala Constanța, Traian Nechita, președintele Asociației „Cultul Eroilor-Regina Maria”, filiala Medgidia, Cristian Crăciun, președintele Asociației Veteranilor Militari și Veteranilor cu dizabilități, sucursala Constanța, militar participant la operațiunile militare din Afganistan, Dan Nicolau, membru în comitetul de conducere al Asociației „Cultul Eroilor-Regina Maria”, filiala Constanța – activitatea a cuprins, într-o primă parte, mesaje emoționante pe care invitații le-au transmis elevilor participanți prin discursurile dumnealor, prezentarea semnificațiilor Zilei Armatei Române, realizată de doamna profesor doctor Peteu Natașa și de domnul profesor Golea Pompiliu; în partea a doua a manifestării, elevi ai liceului nostru au prezentat un spectacol artistic care a cuprins interpretarea unui marș de luptă, cântece populare românești (celebrul „Cântec despre Bucovina” și „Cântec de cătănie”) și un recital de poezie patriotică din lirica poezilor Vasile Alecsandri și Dimitrie Bolintineanu.

Evenimentul a avut ca scop conștientizarea, de către elevi, a rolului și valorilor promovate de Armata Română, în misiunea sa istorică de apărare a poporului român, valori ce se pot constitui oricând ca un model pentru tinerii de astăzi.

Andreea Bujor, Clasa a X-a C
Prof. Daniela Barna

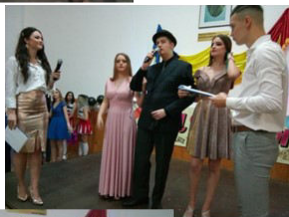

Decembrie este cunoscut sub numele de *Luna Cadourilor*. Pe lângă darurile materiale pe care le facem și pe care le așteptăm, cu siguranță, există și mici daruri simbolice, cu atât mai pline de semnificații.

Un astfel de dar simbolic, o bucurie sufletească, este primenirea claselor în spiritul Crăciunului. Activitatea poartă numele „*Spiritul Crăciunului în clasa mea*” și este deja o tradiție, desfășurându-se de un număr bun de ani la liceul nostru. Nu uităm nicio clipă de simbolistica acestei sărbători religioase, care marchează Nașterea Mântuitorului. Momentul este unul de bucurie, de aceea considerăm că pregătirile, „primenirea” spațiului fizic, care vin să completeze universul spiritual.

Dacă în edițiile trecute ale concursului, activitatea se finaliza cu acordare de premii, în acest an, fiecare clasă a primit Premiul I, toți am fost câștigători în acest demers al marcării bucuriei sfinte.

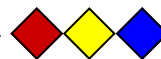

Noiembrie este luna bobocilor, așa cum sunt în mod tradițional numiți nou – intrații în liceul nostru. Septembrie este o lună de acomodare cu noul statut, cel de elev, în octombrie ne cunoaștem mai bine, în noiembrie sunt desemnați câștigătorii: cei mai frumoși și cei mai talentați.

Balul Bobocilor reprezintă o activitate care îi atrage nu doar pe boboci și pe organizatori (elevii claselor a XII-a), ci pe toți elevii liceului și chiar pe cei din afara acestuia. Tineri direct implicați sau doar spectatori, ne-am bucurat împreună. Juriul activității a fost format din directorul liceului (Prof. Vasilescu Rodica), reprezentantul părinților (doamna Iordache Lenuța), profesori, reprezentanți ai elevilor și chiar foști elevi, deveniți studenți.

Activitățile s-au desfășurat în amfiteatrul liceului, un spațiu de evenimente, generos și unic în localitate, cu care ne mândrim. Generozitatea Primăriei Medgidia, care a sponsorizat evenimentul, a făcut posibilă desfășurarea în cele mai bune condiții, a tuturor demersurilor, premiarea câștigătorilor și organizarea unei petreceri pentru toți bobocii. Nu vom pomeni nimic despre câștigători, pentru noi, toți au câștigat admirația și respectul nostru. Adevăratul lor câștig este acela de a fi elevi la un liceu cu tradiție.

Roxana Ardeleanu, Clasa a XII-a A
Prof. Valentina Moșescu

Limba noastră-i foc ce arde...

Greșeli frecvente: cum le identificăm și cum le remediem

Limbile naturale reprezintă mijloace de comunicare între oameni. E adevărat că prin comunicarea verbală se transmite doar o fracțiune de mesaj. Un rol important în constituirea mesajului îl au, în afară de comunicarea verbală, celelalte modalități de comunicare, nonverbală și paraverbală. Dacă spunem un enunț cu un ton ironic (comunicare paraverbală), de exemplu Ești tare frumoasă!, transmiem de fapt contrarul mesajului reprezentat de suma semnificațiilor cuvintelor.

Limba este un fenomen viu, aflat într-o continuă schimbare. În permanență intră în limbă cuvinte noi (neologisme) și ies din uzul curent cuvinte considerate vechi, care nu mai corespund realității, care nu își mai găsesc utilitatea (arhaisme). De asemenea, regulile gramaticale, de pronunție (ortoepie), de scriere (ortografie) nu sunt imuabile, ci, dimpotrivă, într-o continuă schimbare. Adesea circulă în limbă variante diverite ale aceluiași cuvânt, de exemplu tântălău și tontălău sau grizonat și grizonant. Când nu știm care este varianta corectă, trebuie consultat DOOM-ul, ultima ediție, 2005. Așa cum, dacă nu știm sensul unui cuvânt, vom consulta DEX-ul. Revenind la exemplele date, s-ar putea să avem surprize, să constatăm că sunt corecte variantele cu care nu suntem familiari, respectiv tontălău și grizonant.

Cei care stabilesc regulile sunt lingviștii, dar ei țin adesea cont de uz, de folosirea cuvintelor în limbaj (care am stabilit că este viu). De exemplu, se considera că forma corectă de plural de la căpșună este căpșune. În vorbire, această formă era aproape neutilizată; majoritatea vorbitorilor spuneau căpșuni, formă care nu era prevăzută de vechiul DOOM. Uzul a fost cel care a impus până la urmă regula, astfel că, în ultima ediție DOOM, apar, pentru plural, două forme: căpșuni și căpșune. Când apar două forme, una este considerată recomandată (prima), cealaltă tolerată.

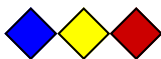
Pentru a nu rămâne totul la nivel teoretic, ne-am propus să selectăm o serie de cuvinte, în cazul cărora se semnalează erori frecvente.

Formă corectă	Formă greșită
repercusiune	repercursiune
oprobriu	oprobui
piuneză	pioneză
delincvent	delicvent
complet	complect
robinet, robinete	robineți
crevetă, crevete	creveți
festivaluri	festivale
de asemenea	deasemeni
remarce	remarci
genuflexiune	genoflexiune
să aibă	să aibe
greșeală	greșală
calmar	calamar

Roxana Vasile, clasa a IX-a C
Bibliotecar, Raluca Turliu

Formă corectă	Formă greșită
merită	se merită
serviciu	servici
mi-ar plăcea	mi-ar place
optsprezece	optisprezece
șaptesprezece	șaptisprezece
Nu face!	Nu fă!
chiuvetă	ghiuvetă
președinție	președenție
anticameră	antecameră
înșală	înșeală
aș veni	aș venii
a veni	a venii
Nu fi rău!	Nu fii rău!
odată cu	o dată cu

Bibliotecar Raluca Turliu

CLASAMENTUL EDITIEI - ACTUALIZARE IANUARIE 2020	
MEGLIAR	PUNCTAJ
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	4000
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	3750
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	3500
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	3250
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	3000
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	2750
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	2500
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	2250
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	2000
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	1750
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	1500
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	1250
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	1000
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	750
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	500
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	250
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	0
MEGLIAR	PUNCTAJ
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	4000
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	3750
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	3500
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	3250
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	3000
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	2750
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	2500
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	2250
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	2000
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	1750
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	1500
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	1250
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	1000
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	750
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	500
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	250
Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu" Medgidia	0

EcoProvocarea este un program

educațional extracurricular ce propune cadrelor didactice și tinerilor liceeni din întreaga țară organizarea de activități practice de protecție a mediului. Obiectivul este motivarea și îndrumarea participanților pentru a deveni lideri în domeniul protecției mediului. Aceștia învață să-și asume responsabilitatea, atât față de propriile comportamente, cât și față de problemele comunității, care au legătură cu mediul înconjurător.

Prin metode non-formale, participanții, elevi și profesori, își îmbunătățesc cunoștințele despre starea actuală a mediului, prin organizarea de activități de protejare a acestuia, învață să devină lideri, să lucreze și să comunice în echipă, să negocieze.

Elevii Liceului Tehnologic „Nicolae Titulescu” Medgidia, coordonați de doamna profesoară Jenica Sava, au desfășurat mai multe activități în cadrul Proiectului Național EcoProvocarea. De această dată, activitățile au vizat colectarea selectivă a deșeurilor. Ne aflăm în a patra lună de concurs și ne situăm pe locul 3 în clasamentul național. Vă așteptăm în marea familie EcoProvocarea!

Andreea Bujor, Clasa a X-a C

CUPRINS

Școală – comunitate: un parteneriat indisolubil.....	1
Interviu.....	2
Nicolae Titulescu – patronul spiritual al liceului nostru.....	4
Patru metacompetențe care ne vor condiționa viitorul.....	5
Construim viitorul împreună!.....	6
Concepția lui Nicolae Titulescu despre raportul securitate europeană - securitate regională.....	8
Sabia emblemă descoperită la Medgidia.....	10
Medgidia, orașul meu iubit.....	13
Nuclearelectrica, mai aproape de elevi.....	14
Personajul literar.....	16
Economia Principatelor în timpul lui Cuza.....	18
O poveste clasică.....	20
O iubire perfectă.....	21
Creațiile noastre	22
O poveste din bucătărie.....	24
O poveste cu un iepuraș.....	25
Pregătirea practică la agentul economic, primul pas către exercitarea cu succes a profesiei.....	26
Ia: o comoară națională autentică.....	27
Acta non verba.....	28
Ce știm despre ceas?.....	29
Oferta educațională.....	30
Activitățile noastre.....	32
Greșeli frecvente: cum le identificăm și cum le remediem.....	35
EcoProvocarea.....	36

Colectivul de redacție

Coordonatori:

Director, Prof. Rodica Vasilescu

Prof. Mihaela Călin

Bibl. Raluca Turliu

Echipa de redacție:

Roxana Ardeleanu, XII A: *Redactor șef*

Georgiana – Florina Enuși, XIIA : *Redactor șef adjunct*

Alexandru Stoleru, XIB: *Redactor*

Au colaborat:

Prof. Natașa Petcu

Prof. Zaharia Elvira

Prof. Pompiliu Golea

Prof. Valentina Moșescu

Prof. Jenica Sava

Prof. Codruța Petrescu

Prof. Daniela Barna

Prof. Mona Mureșan – Zamfirescu